

Z OBSAHU:

**Z jednání
Předsednictva a Rady**

**Co přinesla
krajská setkání**

**Rozhovor s generálním
ředitelem České pošty**

**Obce a povinné
zveřejňování informací**

Vážená paní starostko, vážený pane starosto,

blíží se XIII. Sněm Svazu! Využijte možnosti setkat se po dvou letech se svými kolegy a přijedte do královského města České Budějovice. Sněm se koná ve dnech 6. a 7. června 2013 na Výstavišti v novém a krásném pavilonu T. Očekáváme i příjezd prezidenta republiky Miloše Zemana, který již za svého dřívějšího působení na politické scéně místní samosprávy vždy podporoval.

Připravili jsme pro Vás bohatý program, chybět nebude ani tradiční společenský večer s hudbou a dobrým vínem. Pokud se nebudete moci Sněmu zúčastnit osobně, nenechte svůj hlas propadnout. Splňte svoji svazovou povinnost a delegujte svůj hlas na některého z Vašich kolegů (podrobnosti na str. 2).

Vážení kolegové, Sněm je nejvýznamnější akcí Svazu. Budeme schvalovat zprávy o činnosti, o hospodaření Svazu, na programu je i poměrně důležitá změna Stanov. Sněm však vždy určuje především priority naší společné práce pro příští období. Věřím, že budete Sněmu věnovat dostatečnou pozornost. Těším se na setkání s Vámi.

Dan Jiránek, předseda

STÁTNÍ PODPORA
POSKYTOVANÁ
REGIONŮM

Modernizace pravidel regionální veřejné podpory probíhá bohužel v době, kdy ještě není dokončena debata o podobě balíčku nařízení o budoucí politice soudržnosti. Vzhledem k úzkým vazbám obou politik se tak vystavujeme řadě rizik. Dovolím si však vyzdvihnout pouze jedno riziko, a to většího administrativního zatížení.

Nemluvím jen o zvýšené byrokracii, které budou muset čelit podniky, pokud o podporu požádají. Mám na mysli také navýšenou administrativu států a krajů, které budou muset prokazovat přínos investic a dokazovat čistotu záměru daného podnikatelského subjektu.

V této souvislosti mě také zneklidňuje, jak se bude aplikovat nedávný rozsudek Evropského soudního dvora v případě letiště Lipsko-Halle. Dle něj by totiž v podstatě každá infrastruktura, která může generovat příjmy, měla být notifikována nezávisle na tom, kým je realizována, zda obcí, krajem, státem či soukromým investorem. To vyvolává řadu dalších otázek z hlediska programování týkajících se například lhůt a toho, zda nemůže dojít k riziku zrušení závazku dle pravidla N+3, pokud se budou práce příliš protahovat.

Je také důležité, jak se bude kontrolovat ex-ante kondicionalita (předběžná a následná podmíněnost) k veřejné podpoře, která je stanovena v obecném nařízení. V souvislosti se zmíněným rozsudkem se v této oblasti přitom obávám výrazného navýšení byrokracie, na které nejsou, dle mého názoru, členské státy připraveny.

*Ing. Oldřich Vlasák
místopředseda Evropského parlamentu
místopředseda Svazu
pro evropské záležitosti*

Aktuality ve zkratce

● Zveřejňovat všechno,
něco nebo nic?

9. duben 2013, Praha

Na tuto otázku měl přinést odpověď seminář, který se konal pod záštitou ústavně-právního výboru Poslanecké sněmovny. Zveřejňování zápisů ze zastupitelstev a rad, natáčení audiovizuálních záznamů a právo na ochranu osobních a citlivých údajů se diskutovalo mezi odborníky, poslanci a veřejností. Právo na informace je dle náměstka ministra spravedlnosti Františka Korbela možné omezit pouze zákonem a co není omezeno, se musí zveřejňovat a ochrana osobních údajů také není stoprocentně vymahatelná. Musí se postupovat podle teorie vážení zájmů, kdy případná konkurence dvou právních předpisů stejné síly, které sledují dva odlišné cíle, lze řešit tímto způsobem, tzn. zkoumat podle principu proporcionality, přičemž podle české judikatury jsou tři stupně testu proporcionality – test vhodnosti, test potřebnosti (zda lze cíle dosáhnout i jinak) a vážení zájmů. V tomto případě převažuje veřejný zájem na poskytnutí informací. Naproti tomu ÚOOÚ zcela zásadně vyžaduje anonymizaci osobních údajů a zpochybňuje volně přístupné zveřejňování audiovizuálních záznamů. Právo na nahlížení do zápisu a pořizování záznamů včetně osob-

ních údajů mají občané s trvalým pobytem, fyzické osoby vlastníci nemovitost, cizinci s trvalým pobytem a všichni, kdo mají k území nějakou vazbu. Všeobecné zveřejňování je pak možné pouze po anonymizaci, a to včetně audiovizuálních záznamů. Závěrem zaznělo, že je možné pořizovat záznamy, avšak za zohlednění dalších právních předpisů, jako je ochrana osobních údajů, takže seminář přinesl více otázek než odpovědí.

● Přímá volba starostů znovu
na scéně

9. duben 2013, Praha

Předseda ústavně-právního výboru Poslanecké sněmovny Stanislav Polčák na společném jednání se zástupci Svazu měst a obcí a Sdružení místních samospráv oznámil, že legislativní návrh zpracovaný Ministerstvem vnitra a zrušený vládou koncem března, předloží v nejbližší době do Poslanecké sněmovny jako svůj poslanecký návrh. Navrhuje však, aby přímo volený starosta byl členem zastupitelstva. Svaz vyjádřil své konstantní stanovisko, že přímou volbou nepodporuje, ale navrhuje změnu volebního systému. Zástupci Svazu upozornili na problémy, které by nastaly v případě volby přímo voleného starosty i v režimu voleb do zastupitelstva.

PŘIJEĎTE NA XIII. SNĚM SVAZU,
NEBO DELEGUJTE SVŮJ HLAS

Vážení členové Svazu!

Vyzýváme Vás, využijte svého práva, a zároveň povinnosti člena Svazu, a osobně přijďte na XIII. Sněm. Svůj hlas však můžete také předat starostovi, o kterém víte, že se Sněmu zúčastní. Ideálně ze stejné Komory, ale není to podmínkou.

To znamená, že jste-li starosta obce a víte, že na Sněm nepojedete, zplnomocněte jiného starostu, který na Sněm pojede, případně předsedu Komory obcí **Josefa Bezdička**, starostu Čermné nad Orlicí, nebo místopředsedu **Antonína Líznera**, starostu obce Příšovice.

Pokud jste starosta města, můžete zplnomocnit jiného Vám známého starostu nebo také předsedu Komory měst **Františka Lukla**, starostu Kyjova, nebo místopředsedu **Pavla Vondryse**, starostu Stra-

konic, **Janu Vildumetzovou**, starostku Horního Slavkova, **Pavla Smolku**, starostu Vítkova, či **Františka Chloubu**, starostu Rychnova u Jablonce nad Nisou. Primátoři mohou pověřit jiného primátora, ale i starostu města nebo obce.

Jedině Vaší účastí nebo předáním hlasu bude zajištěna usnášeníschopnost Sněmu! Přihlášku i Zplnomocnění najdete uvnitř tohoto zpravodaje a samozřejmě i na našich webových stránkách. Jeden z formulářů vyplňte, podepište a orazítkujte a originál nebo naskenovanou kopii zašlete obratem do Kanceláře Svazu.

Neváhejte a přihlaste se co nejdříve. Ubytovací kapacita ve městě není neomezená. Nebudete-li si vědět rady, neváhejte nás kontaktovat, jsme zde pro Vás!

Jaromír Jech

Zpravodaj Svazu měst a obcí ČR

Vychází v nákladu 2800 ks zdarma. – Vydává SMO ČR. – Kancelář: Kongresové centrum Praha, ul. 5. května 1640/65, 140 21 Praha 4, tel.: 234 709 711, fax: 234 709 786, e-mail: smocr@smocr.cz. – ID datové schránky: 5fkgwn3 – Za zpracování a obsahovou náplň odpovídá Mgr. Lenka Zgrajová. DTP: Grafické studio J&S. – Uzávěrka tohoto čísla 30. 4. 2013. – MK ČR E 14584

Jednání se zúčastnili Antonín Lízner, člen Předsednictva Svazu a starosta obce Příšovice a Ludmila Němcová z Kanceláře Svazu.

● Návrh novely zákona o sociálních službách se ve svých dopadech zmírní

24. duben 2013, Praha

Ministerstvo práce a sociálních věcí vypustilo v souladu s připomínkami Svazu některé navrhované změny v připravované novele zákona o sociálních službách. Tím nejzásadnějším je zejména

upuštění od návrhu vícezdrojového financování sociálních služeb, aniž by přitom novela přinášela jakékoli řešení nového zatížení obecních rozpočtů.

Dále na základě připomínek byla prodloužena účinnost § 101 zákona o sociálních službách o jeden rok do 31. prosince 2014 a zároveň odložena účinnost § 101a zákona o sociálních službách o půl roku. Důvodem je celková nepřipravenost přechodu financování sociálních služeb na krajskou úroveň, která by mohla destabilizovat celou síť sociálních služeb.

Předsednictvo Svazu

PŘEDSEDNICTVO SVAZU ZASEDALO 5. DUBNA 2013 V PRAZE

Po kontrole plnění úkolů byli členové Předsednictva tradičně seznámeni s aktuálním stavem členské základny (Svaz k 22. březnu sdružuje přesně 2500 obcí a měst zastupujících 7 931 332 obyvatel) a následně projednali vnitrosvazové materiály ekonomické povahy. Nejvíce pozornosti přitom věnovali zprávě o hospodaření Svazu za rok 2012 (*stručná rekapitulace příjmů a výdajů viz str. 4 z jednání Rady*). Ocenili, že hospodaření Svazu nakonec skončilo přebytkem – na akce Svazu se podařilo navýšit příjmy o milion korun, podařilo se uspořít na provozních výdajích i v kapitolách výdajů na svazové i mimosvazové aktivity. Zpráva o hospodaření byla Předsednictvem doporučena Radě Svazu ke schválení.

Dalším bodem programu, jemuž byla rovněž věnována velká pozornost všech přítomných, byla **příprava na blížící se XIII. Sněm Svazu**, který se bude konat ve dnech 6. a 7. června 2013 v Českých Budějovicích. Velmi podrobně byl rozebírán především návrh na svazové priority pro další dvouleté období. Bylo předloženo několik doplňujících podnětů a návrhů. Jan Mareš doporučil více rozpracovat svazové priority v oblasti školství (snaha o zachování praktických škol pro žáky se speciálními vzdělávacími potřebami, zajištění dopravní obslužnosti škol tzv. školními autobusy, poskytování metodické pomoci při vzniku svazkových škol atd.) a v oblasti veřejných pořádku a bezpečnosti (možnost prostřednictvím OZV regulovat další oblasti negativních dopadů na bezpečnost v obcích, jako např. sběry druhotných surovin, výkupny). Vojtěch Mynář, předseda Dopravní komise Svazu, podal návrh na rozpracování priorit v oblasti dopravy vztahující se k bezpečnosti silničního provozu. Josef Bezdíček požadoval zapracování priorit vztahujících se k problematice rušení pošt, financování jednotek dobrovolných hasičů a vymezení se k otázce veřejně prospěšných prací. Antonín Lízner doporučil doplnit priority o oblast městské policie, Pavel Vondrys do oblasti životního prostředí zařadit kompenzaci blo-

kačních koridorů – hlubinná úložiště, zásobníky plynu atd. a Jana Vildumetzová navrhla, aby se i v rámci svazových priorit řešila problematika dostupné kvalitní zdravotní a sociální péče v obcích (doporučila tuto povinnost směřovat k pojišťovnám). Doplňené priority Svazu budou předloženy Radě Svazu ke schválení.

V další části jednání byli přítomní informováni o **průběhu příprav na příští programovací období**, které v současné době brzdí stále nevytýčený rámec územní a urbánní dimenze. MMR sice slíbilo zapracovat tuto dimenzi do Strategie regionálního rozvoje, nicméně tak neučinilo. Cíle Svazu se s cíli ministerstva momentálně reálně rozcházejí. Ingrid Štegmannová proto představila možnosti dalšího způsobu vyjednávání, přičemž zdůraznila, že nedostatečná koordinace ze strany MMR staví Svaz do role, kdy bude nutné samostatně obhajovat zájmy měst a obcí ve všech operačních programech, což klade značné nároky na kapacitu.

Dan Jiránek v diskusi shrnul, že pro čerpání peněz by v příštím programovém období měly existovat tři základní nástroje: integrované územní investice (ITI) pro velké aglomerace nad 300 tisíc obyvatel, integrované plány rozvoje území pro města nad 25 000 obyvatel s okolím a integrované plány rozvoje území pro svazky obcí. Pavel Vondrys namítl, že menší města s počtem obyvatel kolem 15 000 nebudou moci využít žádný z těchto nástrojů. A jde zase o města, která byla dlouhá léta také na dně daňové křivky, vždy jsou na tom nejhůř. Při dalším vyjednávání je třeba na ně pamatovat.

Předsednictvo ve svém usnesení k tomuto bodu uložilo předsedovi Svazu zajistit jednotný a koordinovaný postup při prosazování územní a urbánní dimenze pro příští programové období vůči všem relevantním aktérům tak, aby byly zohledněny potřeby všech velikostních kategorií obcí. Premiéra Nečase by měl požádat o naplnění usnesení vlády č. 867 z 28. 11. 2012 a naplnění společného prohlášení vlády a Svazu z 30. ledna 2013 (*viz INS č. 2/2013*).

O problematice územní a urbání dimenze by pak měl jednat s ministry všech příslušných resortů. Výkonnému místopředsedovi přitom bylo uloženo zajistit rozpracování Pozice Svazu k územní a urbání dimenzi tak, aby ji dotčená ministerstva mohla využít při zpracování operačních programů.

Další informace se týkala realizace projektu **Vzdělaný zastupitel** (o jeho průběhu v našem zpravodaji pravidelně informujeme, projekt končí k 31. srpnu 2013) a návrhu na zpracování návazného projektu **Odpovědný zastupitel**, který by zajistil částečnou udržitelnost vzdělávacích a poradenských služeb, ale částečně i aktivity nové, např. přípravu vzorových smluv pro obce v souvislosti s novým občanským zákoníkem apod. Členové předsednictva se zabývali především finanční stránkou věci a požádali o některé doplňující informace. Projekt doporučili ke schválení Radě Svazu – viz z jednání Rady.

Velkým tématem jednání předsednictva byl návrh na realizaci **strategického projektu Svazu na podporu meziobecní spolupráce**, který byl připraven na základě oslovení Svazu Ministerstvem práce a sociálních věcí s žádostí o definování systémového řešení potřeb měst a obcí, které by mohly být kryty z dotačních prostředků z Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost. Meziobecní spolupráce by měla pomoci samosprávám řešit vybrané okruhy problémů v samosprávné kompetenci (např. školství, odpadové

hospodářství, sociální služby apod.) – cíle a fungování navrženého typu spolupráce byly podrobně rozebrány v INS č. 1/2013, str. 7, 8, 9. Předsednictvo Svazu se opět zabývalo především finanční a technickou stránkou projektu, personálním zajištěním atd. Radě Svazu doporučilo schválit přípravu projektu a podání projektové žádosti k jeho realizaci – viz opět z jednání Rady Svazu.

Posledním obsáhlejším blokem jednání bylo **shrnutí projednávané legislativy**. Členové Předsednictva byli informováni o aktuálním stavu projednávání návrhů, které upravují zveřejňování smluv (viz samostatný článek na str. 21), o projednávání návrhu novely o evidenci obyvatel (k tématu se v březnu konal kulatý stůl, který uspořádal veřejný ochránce – info viz str. 24), o nových institutech podle zákona o DPH (podrobněji viz INS č. 4/2013), o opětovném projednávání návrhu na rozšíření pravomocí NKÚ z dílny Věcí Veřejných a o věcném záměru zákona o řešení úpadku obcí. Přijaté informace vzali na vědomí.

V závěrečné části jednání Předsednictvo prodiskutovalo a schválilo návrh na zpracování projektu – realizace semináře na podporu spolupráce českých a norských měst včetně nutné úpravy rozpočtu Svazu, zabývalo se nabídkou studijní cesty starostů do Bruselu a schválilo personální obměnu v rámci Bezpečnostní komise.

Lenka Zgrajová

Rada Svazu

RADA SVAZU ZASEDALA 19. DUBNA 2013 V TŘEBONI

Stejně tak jako Předsednictvo i Rada Svazu nejprve provedla kontrolu úkolů a vzala na vědomí stav členské základny. Následně projednala a schválila zprávu o hospodaření Svazu za rok 2012. Své doporučení ke schválení přidali i předseda Kontrolní komise Karel Smutný a předseda Finanční komise Ivan Černý. Místopředseda Svazu Oldřich Vlasák přitom poukázal na fakt, že Svazu se opět podařilo získat od Ministerstva pro místní rozvoj více jak dvoumilionovou dotaci, která mu umožnila připravit některé významné dokumenty, které by měly napomoci při argumentaci a prosazování potřeb měst a obcí v operačních programech. Výkonný místopředseda Jaromír Jech také členy Rady upozornil, že hospodaření Svazu s přebytkem bylo ovlivněno především úsporou v provozních výdajích a v kapitolách výdajů

V Třeboni již poněkolkáté přivítal členy Rady starosta Jiří Houdek. Nezapomněl přitom poblahopřát městu Jilemnici k získání titulu Historické město roku, k čemuž se samozřejmě přidali i ostatní.

na svazové i mimosvazové aktivity. Přebyték roku 2012 ve výši 1 645 315,58 Kč byl převeden do rezervního fondu Svazu (přebytků hospodaření minulých let), který k 31. prosinci 2012 činí 29 599 798,63 Kč.

Výsledky hospodaření za rok 2012

Příjmy:

Vlastní příjmy:	21 728 501,26 Kč (101,8 %)
Příjmy na zajištění akcí pořádaných Svazem:	2 549 927,00 Kč (164,9 %)
Nevlastní příjmy na zahraniční aktivity:	2 530 501,80 Kč (97,2 %)
Nevlastní příjmy na tuzemské aktivity:	11 088 541,83 Kč (95,2 %)
Příjmy celkem:	37 897 471,89 Kč (102,02 %)

Výdaje:

Provozní výdaje:	17 916 099,71 Kč (84,2 %)
Výdaje na mezinárodní aktivity Svazu:	3 071 307,24 Kč (85,4 %)
Výdaje na akce pořádané Svazem:	1 517 948,56 Kč (90,7 %)
Participace Svazu na mimosvazových aktivitách:	208 814,00 Kč (55,0 %)
Participace Svazu na projektech na tuzemské aktivity:	13 537 986,80 Kč (96,7 %)
Výdaje celkem:	36 252 156,31 Kč (88,6 %)

Asi nejvíce pozornosti členové Rady tentokrát věnovali **přípravě na příští programovací období**. Jaromír Jech hned v úvodu tohoto bodu informoval o průběhu jednání s hnutím Starostové a nezávislí, kde bylo jasně deklarováno, že v příštím programovacím období je nutné zohlednit všechny velikostní kategorie měst a obcí. Aktuální informaci přidal Dan Jiránek, který se den před konáním Rady zúčastnil jednání Řídícího a koordinačního výboru. Na tomto jednání zaznělo, že některé operační programy mají potíže s čerpáním financí (např. u OP Životní prostředí se nepodařilo vyčerpat 3,6 mld. Kč – nelze však využít pro obce, u ROP Severozápad se odhaduje 3,5 mld. Kč, realisticky ale až 7 mld. Kč – bylo navrženo přesunout je do ostatních ROP, Ministerstvo pro místní rozvoj je doporučuje směřovat konkrétně do oblasti základního a mateřského školství, kraje na opravy místních komunikací). Jan Mareš ale upozornil, a podpořili ho i další starostové, že právě obce z Karlovarského a Ústeckého kraje mají být finančními korekcemi postiženy nejvíce, avšak ony samy tuto situaci nezavinily, na vině jsou zprostředkující orgány. Oldřich Vlasák k tomu poznamenal, že systém v některých ROP byl opravdu dosti naivní a došlo k mnoha chybám, principy kofinancování jsou však stále stejné. Svaz ale podle jeho názoru může obecně vyjádřit připravenost dalších projektů. K tomuto bodu bylo nakonec vydáno tiskové prohlášení.

Členové Rady pak požádali Kancelář Svazu o zpracování materiálu, který by srovnával, na co měly obce nárok v minulém programovacím období a na co budou mít nárok nyní, tedy v období 2014+. Několik základních údajů sdělil Oldřich Vlasák. Konstatoval, že Evropská rada se shodla na víceletém finančním rámci, nicméně stále nemá jistotu, že ho schválí EP. Na jeho schválení navazují rozhodnutí na národní úrovni. Všechny orgány činné v přípravách mají zpoždění. Podle dosavadních hrubých odhadů by pro ČR mělo připadnout asi 560 miliard Kč, což je asi o 200 méně než v minulém programovacím období. Je proto nyní důležité vyjednat co největší alokaci pro města a obce. Je zřejmé, že obce budou čerpat především prostřednictvím Integrovaného regionálního operačního programu a částečně i prostřednictvím sektorových programů. Velké aglomerace pak pomocí ITI.

František Lukl pak informoval přítomné o plánovaném setkání Předsednictva Svazu s Asociací krajů ČR, na kterém by měla být jasně stanovena pravidla spolupráce obou organizací a další postup v přípravách na příští programovací období.

Další body jednání se týkaly realizovaných a nově připravovaných projektů. Předně byli přítomni informováni o průběhu už končícího projektu **Vzdělaný zastupitel**. Jaromír Jech přitom upozornil na rozšíření e-learningových kurzů i o vzdělávání úředníků, kteří jejich absolvováním získají osvědčení v rámci povinného vzdělávání úředníků, což pro obce jistě znamená úspory. Rada Svazu obcím tento způsob vzdělávání svých úředníků jednoznačně doporučila.

Na projekt **Vzdělaný zastupitel** by měl navázat projekt **Odpovědný zastupitel**, jehož přínos by měl spočívat v dalším rozšíření již zavedených služeb, poskytovaných v rámci **Vzdělaného**

zastupitele. Jde především o přípravu vzorových smluv a dalších podkladů pro obce v souvislosti s novým občanským zákoníkem, ale i dalších dokumentů, které obce dlouhodobě poptávaly (vzory jednacích řádů zastupitelstev apod.). Rada přípravu

Tiskové prohlášení Rady Svazu k problematice čerpání evropských dotací

Rada Svazu:

1. Upozorňuje, že obcím, které začaly realizovat své projekty řádně a podle stanovených pravidel, hrozí v případě neproplacení finančních prostředků vážné existenční problémy. Žádá proto MF a kraje o urychlené řešení situace v ROP, které byly postiženy korekcemi finančních prostředků ve vztahu k obcím, které problémy nezpůsobili.
2. Požaduje, aby nedočerpané prostředky v jednotlivých operačních programech byly v případě realokace směřovány na investice do oblasti mateřského a základního školství a dále na opatření vedoucí ke zlepšení stavu místních komunikací. Obce jsou připraveny takové projekty předložit.
3. Požaduje, aby 300 mil. EUR, které byly v rámci příprav na příští programové období 2014–2020 přesunuty ze Společné zemědělské politiky do kohezní politiky, byly využity výlučně pro řešení potřeb venkova. Částku 200 mil. EUR navrhuje alokovat do Integrovaného regionálního operačního programu a 100 mil. EUR do Operačního programu Životní prostředí.
4. Vítá prohlášení Petra Gazdika (TOP 09 a Starostové a nezávislí) z 18. dubna 2013, ve kterém podporuje požadavky SMO ČR ve vztahu k budoucímu čerpání strukturálních fondů EU, předložené již v loňském roce MMR a projednané na lednovém společném setkání s vládou ČR.
5. Vyzývá Asociaci krajů ČR k urychlenému jednání se Svazem měst a obcí ČR ve věci prosazování územní a urbánní dimenze jak v Integrovaném regionálním operačním programu, tak v sektorových operačních programech.

Třeboň, 19. dubna 2013

a předložení projektové žádosti schválila, včetně provedení potřebné úpravy rozpočtu na přípravu projektové žádosti a 15% spolufinancování projektu.

Třetím projektem, kterým se Rada zabývala, byl strategický **projekt na podporu meziobecní spolupráce** (viz z jednání *Předsednictva*). Návrh na realizaci tohoto projektu byl členy Rady velmi živě diskutován, bylo k němu vysloveno mnoho připomínek, ale na druhé straně i podpory. Projekt podle členů Rady nesmí ohrozit stávající aktivity Kanceláře Svazu, musí se tedy vytvořit samostatná organizační složka se svým vedením i hospodařením. V diskusi bylo zmíněno i krátké časové období na realizaci celého projektu (jde o projekt zahrnující celé území ČR), celkově vysoký finanční objem prostředků i určitá míra nedůvěry obcí k meziobecní spolupráci (řada z nich si zvykla na spolupráci v rámci místních akčních skupin a v rámci svazků, které vznikaly přirozenou cestou bez ohledu na hranice správního obvodu). Josef Bezdiček přednesl doporučení Komory obcí, která ve svém usnesení požaduje, aby okruh základních jednotek byl rozšířen právě na fungující mikroregiony a dobrovolné svazky obcí. Jaromír Jech ujistil, že tento typ meziobecní spolupráce bude vytvářen zespodu, přičemž hlavními oblastmi spolupráce by měly být sociální služby, školství a odpadové hospodářství.

Na druhé straně zazněla celá řada podpůrných názorů, které souhrnně vyjadřovaly velkou šanci vytvořit v rámci realizace projektu prostředí a podmínky pro rozvoj meziobecní spolupráce pod garancí Svazu, která se již nemusí opakovat. Dle Pavla Vondryse lze projekt chápat také jako hmatatelné úsilí Svazu o zdokonalení veřejné správy v území a naplnění jeho cílů vyplývajících ze Stanov.

Rada Svazu přípravu a podání projektové žádosti schválila výraznou většinou hlasů (61 z celkového počtu 69), a to včetně nutné změny rozpočtu. Náklady nutné k předfinancování projektu budou kryty z rezervního fondu.

Rada Svazu se zabývala také **přípravou nadcházejícího XIII. Sněmu**, u něhož nastává znovu problém se zajištěním jeho usnášeníschopnosti, a to i přes stanovení nového systému delegování – viz *INS č. 3/2013 str. 2*. Jaromír Jech proto oznámil, že bude nutno znovu přistoupit k zplnomocňování delegátů, jako tomu bylo v letech předchozích. Upozornil také na připravovanou změnu Stanov jednak v souvislosti s navrhováním členů Kontrolní komise a jednak právě v souvislosti se způsobem delegování – původně stanovený termín k předání delegací 40 dní před konáním Sněmu se neosvědčil, proto bude navrho-

vána možnost předávat delegace až do dne konání Sněmu. Další změna Stanov se týká nově vytvářené organizační jednotky Kanceláře Svazu zabývající se strategickými projekty.

Josef Bezdiček přednesl usnesení Komory obcí, ve kterém se doporučuje změna Stanov tak, aby bylo umožněno přijetí jakéhokoliv usnesení na Sněmu Svazu nižším kvorem než nadpoloviční většinou všech členů Svazu, např. nadpoloviční nebo 2/3 většinou přítomných členů Svazu nebo 1/3 všech členů Svazu. Se snížením kvora byl vyjádřen souhlas. Pavel Drahovzal pak navrhl doplnění priorit činnosti z pohledu Komise životního prostředí. Rada Svazu poté podkladové materiály na XIII. Sněm Svazu schválila.

Pozn.: Priority činnosti Svazu na období 2013 – 2015 budou zveřejněny na webových stránkách Svazu a bude možné se k nim vyjadřovat až do začátku Sněmu Svazu.

Standardním bodem jednání byla **aktuální legislativa**. Tak jako při jednání komor a Předsednictva se diskutovala problematika zveřejňování smluv, kontrol NKÚ, dále se projednávala novela zákona o veřejných zakázkách, nové instituty podle zákona o DPH, návrh novely zákona o evidenci obyvatel atd.

Vedoucí legislativně-právního oddělení zodpověděla také dva velmi často kladené dotazy: Jak si obce mohou spočítat peníze, které jim v rámci RUD přišly na žáky. Podle Ludmily Němcové rozpočtový výbor ve Sněmovně potvrdil, že částka stanovená na jedno dítě v ZŠ i MŠ činí 7900 Kč. Stačí ji tedy vynásobit počtem žáků. Druhý dotaz se opět týkal in-house výjimek – aby obecní firma nemusela zakázku soutěžit, musí z ní 98 % činnosti vykonávat pro obec.

Několik podnětů zaznělo v bodě **Různé**. Např. Antonín Lízner upozorňoval na zdlouhavé termíny jednání antimonopolního úřadu, doporučoval prosazovat podporu místním podnikatelům formou 10% bonusů a Kancelář Svazu žádal o oslovení Úřadu pro ochranu osobních údajů, aby bylo vydáno jasné stanovisko k problematice zveřejňování osobních údajů. František Havíř poukazoval na neproplácení ušlé mzdy hasičům a dotazoval se na možnost nahlížení do registru občanů. Ivan Truksa upozornil na vznik nového státního pozemkového úřadu, který spadá pod Ministerstvo zemědělství, prozatím však není vytvořena metodika, jak s novým pozemkovým úřadem spolupracovat. Roman Vašina poukázal na rozdíl v počtu obyvatel až několik tisíc, který udává generální registr obyvatel (vychází z evidence obyvatel a registru cizinců) oproti skutečnosti atd.

připravila Lenka Zgrajová

800 521 521
www.kb.cz

Máme
ve znaku
schopnost
poradit

Finanční
servis pro
města a obce

fincentrum

Banka roku
2012

NA PARTNERSTVÍ ZÁLEŽÍ

 NEJLEPŠÍ BANKA 2012
CENA HOSPODÁŘSKÝCH NOVIN

Co přinesla letošní krajská setkání?

Krajská setkání

Krajská setkání organizoval Svaz letos již po desáté. Celkem se jich zúčastnilo 852 starostek a starostů, což je sice asi o tři sta méně než v loňském roce, ale rozhodně nelze říci, že úměrně nižšímu počtu účastníků byly chudší i diskuse. Spíše naopak. O průběhu setkání v jednotlivých krajích jsme informovali v posledních dvou číslech zpravodaje. Shrnutí podnětů z posledního krajského setkání, které se konalo počátkem dubna v Praze, najdete na následujících stránkách.

S činností Svazu seznamoval přítomné výkonný místopředseda Svazu Jaromír Jech, který zároveň většinu setkání také moderoval.

Organizační tým tvořili zaměstnanci vnitřního oddělení Kanceláře Svazu Vendula Kouřňovská a Tomáš Polák.

V březnovém Informačním servisu jsme krátce informovali o všech prezentovaných tématech prvního i druhého bloku krajských setkání. Jen velmi stručně si tedy připomeňme, že **blok legislativy** se týkal zejména koncepce dokončení reformy veřejné správy, kterou Svaz jednoznačně odmítl (soulasil pouze s výkonovým financováním přenesené působnosti), tzv. protikorupční novely zákona o obcích, kde Svaz kritizoval povinné zpeněžování majetku dražbou nebo právo občanů žalovat na neplatnost smlouvy uzavřené obcí, dále se jednalo o rozšiřování pravomocí Nejvyššího kontrolního úřadu ve směru k obcím, jemuž se zatím Svazu podařilo zamezit, o fi-

nancování regionálního školství, zadávání veřejných zakázek, odpadovém hospodářství atd. Samostatná část pak byla věnována otázce přímé volby starostů, která má stále své příznivce, lze ale říci, že většina účastníků se přiklání spíše k posílení prvků většinového volebního systému.

Asi nejvíce dotazů v následných diskusích směřovalo k problematice zadávání veřejných zakázek, konkrétně k povinnosti zveřejňování smluv, k in-house výjimkám, limitům atd. Tomuto tématu jsme proto v dubnovém zpravodaji věnovali samostatný příspěvek, kde jsme se pokusili na vybrané otázky odpovědět. Časté byly i dotazy

vztahující se k problematice financování regionálního školství nebo jednotek dobrovolných hasičů.

Starostové si v diskusích také stěžovali na časté zneužívání institutu trvalého pobytu na ohlašovacích, na špatné fungování a nastavení základních registrů, z kterých obce nemohou získat žádný hromadný výstup, na neustálé snahy centralizovat výkon přenesené působnosti na obcích III. typu nebo na průměru a nesystémovost kontrol. Několikrát zazněl i požadavek na úpravu nařízení o odměňování uvolněných členů zastupitelstev.

Ve většině krajů byla také rozebírána otázka optimalizace poštovní sítě. Někteří starostové vyjadřovali svoje obavy ze zrušení

Legislativním blokem účastníky krajských setkání provázeli zaměstnanci legislativně-právního oddělení Kanceláře Svazu Ing. Barbora Fürstová, Jana Mráčková, Ing. Markéta Horníčková, Mgr. Ludmila Němcová, Mgr. Miroslava Sobková a Mgr. Zdeněk Mandík.

„kamenné pobočky“ v jejich obci a kritizovali mnohdy nekorektní jednání regionálních manažerů České pošty. Podněty, které na krajských setkáních ohledně „rušení pošt“ zazněly, jsme tlumočili generálnímu řediteli České pošty Petru Zatloukalovi na jednání dne 28. března, kde jsme ho také požádali o rozhovor – viz str. 14, 15, 16.

Druhý blok byl věnovaný **evropským fondům ve vazbě na meziobecní spolupráci**. Svaz věnoval přípravě na čerpání finančních prostředků ze strukturálních fondů v dalším programovacím období velkou pozornost, snažil se především po-

sílit roli obcí a měst vzhledem k ostatním aktérům. Na základě zpracovaných analýz také definoval potřeby měst a obcí, zabýval se tedy tím, k jakým účelům mají být tyto peníze vyčleněny, aby je obce mohly skutečně efektivně využít. A v neposlední řadě hledal cesty, jakým způsobem nejlépe čerpat – navrhl strukturu spádových mikroregionů, které kopírují správní obvody obcí s rozšířenou působností. Tento návrh byl velmi diskutován, zejména vzhledem k již existujícím místním akčním skupinám (MAS), které vznikaly přirozenou cestou. Někteří upozorňovali také na to, že zájmy menších obcí se nemusí shodovat se zájmy

jejich trojkové obce a přirozená spádovost někde hranice obvodu ORP zase přesahuje. Předseda Svazu při setkáních ale upozorňoval, že záměr Svazu se nikterak nestaví proti dobře fungujícím MAS. Jde však o to, aby na dotace dosáhly i obce, kde MAS nepůsobí nebo svou práci nevykonává dobře. Mikroregiony založené na území správního obvodu ORP by také nevznikaly pouze za účelem čerpání prostředků z evropských fondů. V budoucnu by zajišťovaly i spolupráci obcí v rámci jejich samostatné působnosti, např. v oblasti školství, odpadového hospodářství nebo dopravy.

Lenka Zgrajová

Krajská setkání 2013 – přehled účasti v jednotlivých krajích

Kraj	Počet měst a obcí v kraji	Počet účastníků na KS	Z toho členů/ nečlenů		Jakou pozornost věnovali KS pozvaní hosté – zástupci krajů a Parlamentu	
					Zastoupení kraje	Přítomnost poslanců a senátorů
Královéhradecký kraj	448	62	50	12	Otakar Ruml – náměstek hejtmána	Jiří Oliva – místopředseda Poslanecké sněmovny Jiří Štětina – poslanec
Liberecký kraj	216	47	34	13	Hana Maierová – náměstkyně hejtmána	Petr Skokan – poslanec Karel Kapoun – senátor
Jihočeský kraj	623	60	49	11		Michal Doktor – poslanec Petr Braný – poslanec
Kraj Vysočina	704	66	49	17		Jana Fischerová – poslankyně Miloš Vystrčil – senátor
Ústecký kraj	358	71	50	21	Oldřich Bubeníček - hejtmán	Josef Šenfeld – poslanec
Pardubický kraj	459	62	51	11	Martin Netolický - hejtmán	
Jihomoravský kraj	702	87	69	18		Michal Babák – poslanec Jaroným Tejč – poslanec
Moravskoslezský kraj	331	81	65	16	Věra Pálková – náměstkyně hejtmána	
Olomoucký kraj	399	57	45	12	Jiří Rozbořil - hejtmán	
Zlínský kraj	307	40	27	13	Ladislav Kryštof – radní Zlínského kraje	
Plzeňský kraj	511	83	66	17	Milan Chovanec - hejtmán	Ivana Levá – poslankyně Karel Šídlo – poslanec Vladislav Vilímeček – poslanec Jiří Bis – senátor Jan Látko – senátor
Karlovarský kraj	132	45	39	6		
Středočeský kraj a hl. m. Praha	1203	91	80	11		
Celkem		852	674	178		

Blok věnovaný evropským fondům ve vazbě na meziobecní spolupráci uváděli zaměstnanci oddělení vnějších vztahů Kanceláře Svazu Mgr. Ingrid Štegmánová, Ph.D., a Mgr. et Mgr. Tomáš Lysák.

Radu Svazu zastupovali: předseda Svazu Dan Jiránek, primátor st. města Kladno, Květa Halanová, starostka města Jílové u Prahy, Pavel Drahovzal, starosta obce Velký Osek, Jiří Čermoch, místostarosta obce Broumy, Jan Šťastný, starosta města Úvaly, Ctirad Mikeš, starosta města Mělník

Kraj zastupoval:-

Z PSP ČR přijali pozvání:-

Ze Senátu přijali pozvání:-

Poslední krajské setkání zahájila Ingrid Štegmannová, vedoucí odd. vnějších vztahů Kanceláře Svazu. V průběhu setkání ji na moderátorském postu vystřídal výkonný místopředseda Jaromír Jech, který se vrátil z jednání z Poslanecké sněmovny. Úvodního slova se zhostil předseda Svazu Dan Jiránek. Mimo jiné zalitoval, že setkání starostů ve středních Čechách nevěnoval pozornost nikdo z kraje a bohužel ani žádný z téměř sedmi desítek pozvaných členů Parlamentu, což jistě o něčem vypovídá.

Odborným blokem aktuální legislativy provedly zaměstnankyně Kanceláře Svazu Ludmila Němcová a Barbora Fürstová.

Z diskuse:

Tak jako i na předchozích krajských setkáních i zde byli přítomní vyzýváni k tomu, aby Kancelář Svazu informovali o případných nelegálních výkupnách kovů v jejich okolí. Starostka Jílového u Prahy Květa Halanová ale upozornila na to, že starostové dnes nevědí, která provozovna je či není legální. Podle ní by bylo třeba znovu do zákona vrátit, aby obec musela se zřízením takové provozovny na jejím území souhlasit nebo by o tom měla být minimálně informována. Dan Jiránek konstatoval, že Svaz se snaží o to, aby obec nejenže byla o zřízení provozovny uvědomena, ale aby mohla případně upravit i její provozní dobu. A to se netýká pouze výkupu kovů, ale i zastaváren nebo bazarů, prostě všech provozoven, kde se dá zpeněžit zcizený majetek.

Starosta Neveklova Karel Šebek žádal o doplňující informace k věcnému záměru zákona o stavebních úřadech, konkrétně jaké změny přináší v oblasti územního plánování. Barbora Fürstová potvrdila, že tento návrh přináší změny jak ve stavebním řízení,

tak i v územním plánování a vyvlastnění. Dan Jiránek ale dodal, že v PSP ČR již není vůle tento návrh schválit. To, že by stát měl zasahovat do samostatné působnosti obcí, tedy právě do územního plánování, je nepřijatelné, územní plán je základní nástroj k plánování rozvoje obce.

Hana Borovičková, starostka města Průhonice, se vrátila k zákonu o veřejných zakázkách. Technické služby ve 100% vlastnictví města Průhonice zajišťují mimo

jiné i provozování vodovodů a kanalizací, a to i pro sousední obec. Ptala se, zda splňují podmínku in-house kontraktu, tedy že podstatná část činnosti je vykonávána ve prospěch zadavatele. Reagoval opět Dan Jiránek. Je-li vodovod ve společném vlastnictví, pak ano. Vybudovala-li si ale každá obec vodovod svůj, pak je tato služba chápána jako zakázka pro jiný subjekt a každý ji může soutěžit. Výhodné dle jeho názoru je, když si technické služby zřídí svazek obcí.

Písemný dotaz starostky Kněžmosti Jitky Bartošové směřoval k chystanému uzavření vzdělávacího institutu v Benešově. Dan Jiránek potvrdil, že Ministerstvo vnitra skutečně počítá s uzavřením institutu, a to jak ve svém rozpočtovém výhledu, tak i v rámci nového zákona o úřednících. Vzdělávání úředníků by v budoucnu měly zajišťovat vysoké školy, které mají akreditaci pro veřejnou správu. Bude tak existovat jistá konkurence. Svaz již v této věci jedná s VŠE v Praze. Zatím není přesně definováno, kdo bude školit, kdo zkoušet atd.

Starostu Psár Milana Váchu zajímalo, jak se bude řešit nedostatečná kapacita škol v prstenci kolem Prahy a dalších velkých měst. EU nechce zvyšovat kapacitu škol v ČR, konstatoval předseda Svazu Jiránek. Budou ale existovat výjimky. Určitým zdrojem financí pro výstavbu škol v těchto oblastech by měl být Integrovaný regionální operační program. Obce z něj ale budou

moci reálně čerpat nejdříve v polovině roku 2015, na výstavbu tak bude muset přispět zřejmě i stát.

Ivan Černý, předseda Finanční komise Svazu, upozornil na nebezpečí, které v sobě skrývá návrh zákona o Nejvyšším kontrolním úřadu. Původní návrh na rozšíření kompetencí Úřadu Senát sice zamítl a kompromisní řešení říká, že NKÚ nebude moci v budoucnu kontrolovat efektivnost hospodaření obcí, nýbrž pouze zákonnost. Nemůže ale tato větička při dalším projednávání návrhu vypadnout? Kontrolnímu systému obecně by Svaz měl věnovat velkou pozornost. Dále Ivan Černý informoval, že se připravuje malá novela zákona o rozpočtovém určení daní, která bude řešit i financování svazkových škol (zatím existují dvě), na které se v zákoně poněkud pozapomnělo. Stejně tak jako na detašovaná pracoviště škol, doplnil Dan Jiránek.

Závěrem diskuse po prvním bloku jednání vystoupil znovu starosta Milan Vácha. Podělil se o svoji trpkou zkušenost s vyúčtováním dotace na čističku odpadních vod. Velmi ho zarazilo, že i když zadávací dokumentaci odkonzultoval se SFŽP, ten mu ji odřípní a posléze i posvětil, přesto za jakékoli nedostatky zjištěné kontrolou nese zodpovědnost starosta.

Blok věnovaný evropským fondům ve vazbě na meziobecní spolupráci uváděla Ingrid Štegmannová, vedoucí vnějšího oddělení Kanceláře Svazu.

Z diskuse:

Po přednesené prezentaci několik poznámek připojil předseda Svazu Dan Jiránek. Uvedl, že oblasti, které chce financovat v příštím programovém období EU, a oblasti, které by bylo třeba financovat z pohledu českých měst a obcí, jež stále pálí především infrastruktura, se bohužel nijak neprotínají. Místo toho, aby se slabší regiony díky evropským dotacím přiblížily vyspělým regionům, je zřejmé, že se bohatší těm chudým ještě více oddalují. Dan Jiránek dále poznamenal, že je třeba také počítat s tím, že čerpat finance v příštím programovém období bude možné nejdříve tak v půli roku 2015. Když už ale peníze budou k mání až tak pozdě a bude jich zřejmě málo, je nutné snažit se alespoň o zjednodušení celé administrativy.

Několik starostů se pak vyjádřilo k navrženému modelu meziobecní spolupráce na úrovni správního obvodu ORP. Podle Ivana Černého je navržený model určitě jednou z cest, jak meziobecní spolupráci financovat. Zároveň však upozornil, že současné svazky obcí i místní akční skupiny vznikaly zdola, přirozeně, na základě veřejného zájmu. Přirozené zájmy musí proto respektovat i případná meziobec-

ní spolupráce na území ORP. Na Ivana Černého navázal starosta Líbeznic Martin Kupka. Podotkl, že správní obvody ORP nejsou vždy přirozenými útvary, veřejné zájmy mnohde přesahují správní hranice ORP. Obával by se proto podobných řešení a doporučoval by jít spíše cestou certifikace MASEk. Do diskuse se přidala i Marcela Kořánová, starostka obce Zaječov, který leží v blízkosti hranice nejen s další ORP, ale i sousedního kraje. Jako kuriozitu uvedla, že cestující v autobusech si u nich při přejezdu hranice Středočeského kraje s Plzeňským musí zakupovat novou jízdenku. Ani ona si proto neumí představit koordinování projektů čistě v rámci správního obvodu ORP. Starostce obce Lety Barboře Tesařové zase spíše chybí nastavení spolupráce s krajským úřadem, jako metodickým orgánem, na úrovni obcí jejich mikroregion funguje velmi dobře. Podobnou zkušenost přidal i starosta Únětic Vladimír Vytiska. Také jejich Sdružení obcí postižených provozem letiště Praha-Ruzyně pracuje podle jeho názoru dobře, nedomluví se ale s hl. m. Prahou. Meziobecní spolupráci na území správního obvodu ORP by ale podpořil.

Na všechny tyto příspěvky reagovali Dan Jiránek spolu s Ingrid Štegmannovou. Vysvětlovali, že snahou navrženého řešení je docílit toho, aby všechny kategorie obcí mohly dosáhnout na dotace a mohly financovat i takové potřeby, na které by jinak nebylo možno čerpat. Do jednotlivých území by měly směřovat prostředky různými cestami. V některých regionech totiž MAS neexistují nebo nefungují tak, jak by měly. Navíc v rámci ČR existuje určité vakuum – středně velká města, která nemohou čerpat z programů velkých měst a nemohou využívat ani dotace z PRV, jež jsou určeny pro malé obce. Ingrid Štegmannová zdůraznila, že EU chce podporu obcí a měst řešit provázaně, jediné tak je šance uspět.

Jednání posledního z maratónu krajských setkání uzavřel výkonný místopředseda Jaromír Jech. Zdůraznil, že o všech projednávaných tématech se bude jednat na nadcházejícím Sněmu Svazu, kde bude nutné k jednotlivým problematikám zaujmout společná stanoviska. Starostové by proto měli této nejvýznamnější akci Svazu v tomto roce věnovat náležitou pozornost.

připravila Lenka Zgrajová

Eurodotace na potřeby samospráv a hlavně jednoduše!

Doba rozhodnutí o směřování evropských prostředků v budoucím programovém období 2014 – 2020 se blíží. Využití evropských peněz se proto stalo hlavním tématem jubilejního **XX. kongresu starostů a primátorů**, který Svaz pořádal v Brně ve čtvrtek 26. dubna 2013. V této debatě jsou z pohledu Svazu důležité zejména oblasti, které bude možné podporovat, množství peněz určených na potřeby měst a obcí, ale také pravidla a podmínky, za kterých bude možné zdroje využívat.

Výzvou „co si nyní neprosadíme, nebude možné v následujícím programovém období 2014+ z evropských fondů financovat“ otevřel fórum starostů za přítomnosti zástupců Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva zemědělství a Ministerstva životního prostředí předseda Svazu Dan Jiránek. Následně v několika bodech představil základní východiska Svazu. Podle něho „v zájmu obyvatel České republiky je jednoznačně nutné nasměrovat evropské prostředky na potřeby samospráv a celkově zjednodušit celý systém. Z tohoto hlediska je důležité, aby zkušenosti a potřeby obcí a měst byly při nastavování budoucího rámce zohledněny.“ Zásadním požadavkem Svazu je, aby připravovaný nový systém a celkové zaměření evropských dotací dokázalo zajistit jednodušší a efektivnější podporu rozvoje měst a obcí. Přestože jsou priority podpory Evropské unie v nadcházejícím období zaměřeny na témata jako inovace a konkurenceschopnost, leží potřeby samospráv stále v oblasti základní infrastruktury. Svaz si toho je vědom, a proto připravil pozici k územní a urbaní dimenzi obsahující priority respektující potřeby všech velikostních kategorií obcí. Pozice je základním podkladem zástupců

Svazu pro vyjednávání na jednotlivých resortech a dalšími partnery. Nadále platí základní požadavek Svazu na vytvoření národní pozice České republiky k územní a urbaní dimenzi, která by sloužila jako jednotný dokument pro zohlednění územní dimenze ve všech operačních programech. V případě alokace finančních prostředků určených na potřeby měst a obcí Svaz mimo jiné požaduje, aby 300 mil. EUR přesunutých z Programu rozvoje venkova při vyjednávání evropského rozpočtu bylo nasměrováno do připravovaného Integrovaného regionálního operačního programu a OP Životní prostředí na řešení potřeb venkovských obcí (vodohospodářská infrastruktura, regionální školství, místní komunikace apod.).

Aktuální stav vyjednávání a národní pozici doplnil zástupce Ministerstva pro místní rozvoj Miroslav Daněk. České republice se pro následující období 2014 až 2020 podařilo

vyjednat příznivý objem prostředků na financování projektů z fondů EU, a to ve výši 20,5 mld. EUR. Míra spolufinancování EU ze strukturálních fondů zůstává na stejné výši (tj. 85 %), spolufinancování EU v rámci Programu rozvoje venkova bude na úrovni 75 %. Pozitivní informací pro obce je zcela jistě uznatelnost DPH napříč všemi fondy. Podpora místních akčních skupin zůstává na 5 % z Programu rozvoje venkova, ale počítá se i se zapojením do dalších operačních programů.

Životní prostředí

Záměry Ministerstva životního prostředí přítomným představil ministr Tomáš Chalupa. Uvedl, že s ohledem na teprve probíhající jednání o směřování prostředků z evropských fondů, je ještě předběžné mluvit o přesném nastavení nového Operačního programu Životní prostředí. Nicméně potvrdil, že se ministerstvu podařilo do své gesce získat samostatný program, který by měl mít podobné zaměření jako ten současný. Pro oblast vodohospodářství se počítá se samostatnou osou a ministerstvo by v Bruselu rádo prosadilo odstranění bariéry počtu 2000 obyvatel pro získání dotace na čistírny odpadních vod a jeho rozšíření na podporu „čisté vody“. Dále ministr prozradil, že by z nového programu měla být více podporována opatření zaměřená na zeleň, jako je obnova krajinných prvků, větrolamů, cest, remízků, ale také parků, strobořadí a zakládání nových alejí.

Oblast snižování energetické náročnosti budov, která, jak vyplynulo z dotazů přítomných, je pro obce klíčová, by měla mít také svou samostatnou prioritní osu a měla by být určena hlavně pro veřejné budovy. Podporu by mohly získat nejen rekonstruované budovy, ale také nová výstavba. Právě té se totiž dotkne evropská směrnice, podle níž nebude od roku 2018 možné stavět veřejné budovy v jiném než pasivním nebo nulovém standardu! Podporu při řešení energetické náročnosti budov nabízí také další dotační titul ministerstva - Nová Zelená úsporám. V návrhu druhé etapy programu Zelená úsporám

se počítá s použitím obdobných pravidel jako u Prioritní osy 3 stávajícího OP Životní prostředí pro stanovení celkových způsobilých výdajů maximální výši podpory na m² obálky budovy. Nezbytností bude dodržování pravidel veřejné podpory. Míra přímé podpory bude moci dosáhnout až 90 % z celkových způsobilých výdajů. Celková alokace programu Nová Zelená úsporám se předpokládá ve výši 28 mld. korun. Rozdělení této alokace by mělo být v poměru 70 % ku 30 % ve prospěch objektů určených k bydlení a hned první výzva bude určena pouze vlastníkům rodinných domů.

Ministr však představitele samospráv ujistil, že i s energetickou úsporou veřejných budov se počítá. V rámci současného OP Životní prostředí je připravováno vyhlášení výzvy, která by na rozdíl od nedávno proběhlé výzvy, měla být kontinuální, průběžně vyhodnocovaná a s předpokládanou celkovou alokací ve výši 4 mld. korun! Důležitou podmínkou pro získání podpory bude dokončení realizace projektu, resp. veškeré fakturace v jarních měsících roku 2015.

Program rozvoje venkova

Stav současného využití Programu rozvoje venkova a přípravu Ministerstva zemědělství na následující období evropských dotací přítomným představil náměstek ministra zemědělství Miroslav Hladík. Potvrdil snížení finančních prostředků Programu rozvoje venkova a zaměření na podporu zemědělských subjektů a vytváření nových pracovních míst. Nastavení budoucího Programu rozvoje venkova se tedy odvíjí od ambice ministerstva řešit potřeby venkova spjaté pouze s kmenovou agendou Ministerstva zemědělství. Ve vztahu k obcím bude tedy podpora směřována zejména na pozemkové úpravy, krajino- tvorbu, obecní lesy, vodu v krajině apod.

Meziobecní spolupráce

Součástí programu kongresu bylo také představení návrhu Svazu na podporu meziobecní spolupráce. Základní ideu uvedl výkonný místopředseda Svazu Jaromír Jech: „Obce by vzájemnou spoluprací měly dospět k pozitivním efektům spočívajícím nejen v úspoře finančních prostředků, které by pak mohly následně využívat, ale celý návrh vede i k úvahám o tom, že by obce společnými silami, samozřejmě při zachování jejich samostatnosti, snadněji zvládaly úkoly, které jim český legislativní řád ukládá.“ Zdůraznil, že podstatou návrhu Svazu je vytvoření prostředí pro spolupráci obcí zezdola, a to při zachování jejich samostatnosti jako základní podmínky. Pro rozvoj dobrovolné spolupráce obcí je mimo jiné důležité i posílení odborných a administrativních kapacit, které v mnoha územích zatím chybí. Starostové by mohli účinně spolupracovat v oblastech samostatné působnosti (jako např. v oblasti školství, sociálních služeb apod.), ale také společně řešit rozvoj území. Celý návrh je inspirován tzv. francouzským modelem meziobecní spolupráce, kde se, i přes odlišnosti

v uspořádání veřejné správy, tento způsob spolupráce obcí velice osvědčil.

Novinky z Ministerstva vnitra

Náměstek ministra vnitra Pavel Kolář přítomným sdělil, že obce pro své potřeby budou mít konečně znovu k dispozici aktuální údaje o tom, kolik občanů na daném území obce žije. Přislíbil dokončení testovacího režimu formulářů pro výpis údajů, a to do konce měsíce května. Také v dalších pro obce zásadních oblastech, jako je dokončení reformy veřejné správy, změny stavebních a matričních úřadů, e-government nebo zákon o úřednících, chce ministerstvo nyní lépe s obcemi komunikovat. Náměstek Kolář ujistil, že bez spolupráce s obcemi a bez zohledňování jejich připomínek nepřistoupí k žádným razantním krokům.

Pozváním na nadcházející Sněm Svazu v Českých Budějovicích 6. a 7. června kongres ukončil výkonný místopředseda Svazu Jaromír Jech.

Petra Kubařová

O optimalizaci poštovní sítě s generálním ředitelem ČP Petrem Zatloukalem

Na krajských setkáních, která se konala v únoru a březnu, byla diskutována řada aktuálních problémů, jež města a obce trápí. Velmi často se hovořilo také o „rušení“ pošt, tedy přesněji řečeno o projektu České pošty (ČP), kterým chce optimalizovat poštovní síť. Způsob poskytování poštovních služeb by se měl změnit v obcích, kde je „kamenná“ pobočka ztrátová, a naopak nově by nějaký typ pobočky měl být zřízen tam, kde dosud pošta vůbec nebyla, ale kde se podstatně rozrostla zástavba a zvýšil se počet obyvatel.

Všichni asi vědí, že se nejedná o žádnou novinku. Svaz se problematice „rušení“ pošt intenzivně věnuje již od roku 2009. Připomeňme si, že v tomto roce podepsal s Českou poštou dohodu o partnerství, v únoru roku 2011 pak ještě předseda Svazu Oldřich Vlasák s generálním ředitelem České pošty Petrem Zatloukalem podepsali Memorandum k projektu pobočkové sítě. Na základě

těchto dohod se ČP mj. zavázala, že o záměru měnit způsob obsluhy ve vytýpovaných obcích bude dotyčné obce informovat minimálně 6 měsíců dopředu a že bez souhlasu obou stran k žádným direktivním změnám obsluhy nedojde. Konfliktní případy bude řešit se zástupci Svazu. Podstatou memoranda pak byla také deklarace ČP, že počítá s dlouhodobým pokračováním projektu pobočkové sítě, a vyjádření svého přesvědčení, že projekt nebude ohrožen ani po transformaci ČP na akciovou společnost.

V červnu 2011 za účasti zástupců Svazu proběhlo hodnocení pilotního projektu v 50 obcích, kde byl projekt Partner testován. Pošta byla známkována jako ve škole od 1 do 5 a dostala lepší dvojku. Potvrdily se pouze problémy v počáteční komunikaci s regionálními zaměstnanci ČP a nutnost zlepšení dostupnosti peněžních služeb. Svaz tehdy také vyzval své členské obce, aby v případě direktivního nebo jakýmkoli způsobem nekorektního jednání ze strany regionálních manažerů ČP neprodleně uvědomily Kancelář Svazu, která jednotlivé případy projedná s vedením ČP.

V listopadu 2012 proběhlo další důležité jednání ve Velkém Oseku, kde Petr

Zatloukal ujistil, že dohody se Svazem budou opravdu vážně – trvale neuzavřeli žádnou poštu, aniž by na změně obsluhy území nedošlo k dohodě s obcí. Řešilo se i dočasné uzavírání pošt z personálních důvodů. Generální ředitel přislíbil, že do konce března 2013 vypíše všude tam, kde je pošta z těchto důvodů už nějaký čas uzavřena, výběrová řízení.

Na dalším setkání s generálním ředitelem, které se konalo 28. března 2013, se mimo jiné diskutovalo také o smlouvách, které budoucí provozovatelé s ČP podepisují. Zástupci Svazu upozorňovali na vysoké pokuty v případě provinění. Stanovený milion korun mnohé obce děsí, jelikož taková částka by pro ně mohla být doslova likvidační. Představitelé ČP takto vysoké částky obhajovali tím, že si ČP v době rozšiřující se konkurence musí hájit své jméno. Jsou ale ochotni v této věci ještě jednat s právníky. V každém případě se pokusí přesně specifikovat, v jakých konkrétních případech může být tato pokuta udělena.

Jednání ale nejsou zdaleka u konce. Nejbližší se bude konat v květnu, a to i za přítomnosti regionálních manažerů ČP a starostů.

V některých krajích při našich setkáních s představiteli samospráv ale stále zaznívala ostrá slova vůči jednání a postupu České pošty. Slyšeli jsme už ale i kladné ohlasy. Na některé nejasnosti jsme se proto zeptali přímo **generálního ředitele Petra Zatloukala**:

O poštách a rušení poštovních poboček se napsalo již mnohé. Přesto, můžete nám krátce shrnout důvody, proč Česká pošta přistoupila k restrukturalizaci poštovní sítě?

Česká pošta má v současné době 3226 pošt po celé České republice. Od velkých měst až po nejmenší vsí. Poštovní síť, tak jak ji dnes známe, byla vytvořena před více než 150 lety. Za tu dobu se hodně změnilo. Lidé se stěhují do měst, vznikají nám nová příměstská satelitní městečka s velkým počtem obyvatel a my na to musíme odpovídajícím způsobem reagovat. Máme pošty například tam, kde je o poštovní služby minimální zájem. Naopak chybí pošty v místech, kde je po našich službách velká poptávka. A tento nepoměr musíme nějakým způsobem řešit. Pošta musí zajistit poš-

tovní služby pro všechny obyvatele. A nemusí to být vždy formou pobočky. Je několik způsobů, jak to udělat. My jsme nechtěli jít formou rušení poboček bez náhrady. Proto jsme zvolili v Evropě osvědčený model poštovních franšíz.

Česká pošta je zatím stále státní podnik. Můžete nám říci, jak je financována? Dostáváte nějaké dotace od státu?

Žádné dotace Česká pošta od státu nedostává a nikdy nedostávala. Fungování pošty je financováno pouze z jejích výnosů.

V současné době tedy provozujete 3226 poboček. Bývalo jich ale až čtyři tisíce. Dnes však parametry pobočkové sítě určuje

vyhláška, kterou na konci minulého roku vydal Český telekomunikační úřad jako prováděcí předpis novely poštovního zákona. Podle ní může být docházková vzdálenost k poště zvýšena ze současných 2,6 km až na 10 km. Zrušit by se tedy teoreticky mohlo až tisíc poboček. Máte už představu, kolik pošt reálně čeká „zánik“? Nebo přesněji řečeno změna formy obsluhy?

Máte pravdu, podle vyhlášky ČTÚ by mohly být bez jakékoli náhrady zrušeny stovky našich provozoven. Ale, jak jsem uvedl, to není cesta, po které se chceme vydat. Již několik let máme projekt Pošta Partner, jeho cílem je optimalizace poštovní sítě. Tedy nabídnout obcím změnu formy poštovní obsluhy při zachování dostupnosti služeb. Pro letošní rok jsme v rámci tohoto projektu vytipovali 226 obcí, kde chceme o této změně jednat. Všichni starostové dostali koncem roku ode mě dopis, ve kterém jim sděluji, že jejich obec byla vytipovaná a že je navštíví naši zástupci. Jejich úkolem je nabídnout starostům zřízení buď Výdejního místa, nebo Pošty Partner, a to podle vyhodnocení dostupnosti a vytíženosti naší pobočky.

V kolika obcích již dnes pošta Partner funguje a v kolika byla zřízena Výdejní místa?

Od roku 2009 jsme po celé republice zřídili 82 poboček v rámci projektu Pošta Partner. Z toho je 64 Výdejních míst a 18 Pošt Partner. Ve 36 případech jsou provozovny provozovány přímo obecními úřady. V 15 obcích najdou lidé svoji poštu v prodejnách COOP. V dalších případech obstarává poštovní služby místní podnikatel. Chci však říct, že obec je pro nás vždy prvním partnerem pro jednání.

Jak velký příspěvek na provoz dostávají tyto obce nebo prodejny od České pošty? Považujete jeho výši za dostatečnou? Starostka Bulovky na Frýdlantsku se na portálu moderniobec.ihned.cz vyjádřila, že na výdejnu zásilek, kterou mají místo původní pošty, doplácí obec měsíčně několik tisíc. Ani starostovi Března u Chomutova se nelíbí částka, kterou mu nabídl manažer ČP, jak nám řekl na krajském setkání. Jen o málo převyšuje minimální mzdu a za ty peníze bude těžké na takovou práci podle jeho slov někoho sehnat.

Všechny franšízy, tedy provozovny typu Výdejní místo či Pošta Partner, fungují na základě smluvního vztahu, kterým je Smlouva o zajištění služeb pro Českou poštu. Odměna za poskytování služeb se skládá z fixní části (podle typu franšízy) a variabilní části, která je tvořena provizí za každou provedenou transakci a dále provizí z hodnoty prodaných cenin a zboží. Česká pošta také dodává vybavení do těchto provozoven a plně hradí náklady na datové připojení. Konkrétně se fixní částky pohybují od 1770 do 7350 korun měsíčně. Starostovi z Března u Chomutova rozumím, ale je nutné si uvědomit, že tyto částky také závisí na otevírací době. Pokud je například franšíza v obchodě, pak by poštovní služby měly být pouze doplňkem k práci prodáváčky. Samozřejmě se to týká i pracovníků obecních úřadů, kteří kromě toho mají i jinou agendu. Neměl by to tedy být hlavní příjem těchto lidí.

Můžete nám stručně shrnout, jaké služby tedy mohou občané očekávat od Výdejního místa a jaké od Pošty Partner? Častá kritika směřuje k nedostatečným peněžním službám.

Zjednodušeně řečeno na těchto franšízách jsou poskytovány služby od pouhého výdeje uložených zásilek až po plnohodnotné služby poštovní. Ptáte se na nedostatečné peněžní služby. Rozumím této kritice. Peněžní služby nejsou službami poštovními, přesto

vím, že jsou pro lidi v malých obcích důležité. Poskytují je provozovny typu Partner. Jedná se o častou výtku starostů a my jsme přistoupili k tomu, že pokud starostovi nabídneme Výdejní místo a on bude chtít Poštu Partner i s peněžními službami, tak mu to v rámci možností umožníme.

Může mít pošta Partner (nebo i provozování Výdejního místa) nějakou výhodu oproti stávající „kamenné“ pobočce?

Určitě výhodu má, a to hlavně časovou. Sám pocházím z malé vesnice a tam měla pošta otevřeno do dvou hodin odpoledne. A když se lidé vraceli domů z práce, byla pošta již dávno zavřená. To se v případě Výdejního místa ani Pošty Partner nestává a je to jedna z věcí, které si lidé velmi pochvalují.

A jak byste reagoval na vyjádření starosty obce Černíkovic Václava Duška, který se v týdeníku 5+2 dny ptá: „Proč si Pošta nechala ujít tradiční služby jako přepravu balíků, na kterých vydělávají zásilkové služby, a prodává ve svých pobočkách zboží od A do Z a nabízí pojištění, což nemá s poštou nic společného? Teď se bude ohánět tím, že nevýdělává.“ Starostka Ploskovic se na našem krajském setkání v Ústí nad Labem ptala podobně. Dokonce konstatovala, že Pošta tendenčně snižuje svoje činnosti a pak to uvádí jako důvod pro rušení pošt.

Takové vyjádření starostů slyším velmi často a překvapuje mě, kolik z nich ví, jak se Pošta řídí. Ale nechci zde nikoho osočovat. Za nás mluví čísla. V loňském roce jsme měli hospodaření v černých číslech, hospodářský výsledek byl 306 milionů Kč při provozních výnosech ve výši 20 183 milionů Kč. Vrátili jsme se do postavení jedničky na trhu v rámci doručování balíkových zásilek. A ještě si dovoluji připomenout, že prodej produktů aliančních partnerů je pro Českou poštu významným zdrojem příjmu. Pošta je jedním z největších zaměstnavatelů v zemi a z toho také plyne sociální odpovědnost vůči lidem, kteří u nás pracují. Trh listovních zásilek prochází zásadním propadem a my nechceme lidi propouštět, proto musíme hledat nové činnosti, kde by je pošta mohla uplatnit a hlavně uživit. Byl bych rád, kdyby se lidé dívali na Poštu jako na jeden celek, Pošta totiž nejsou jen pobočky, jsou to lidé, kteří zde pracují, jsou to velká překladistiště, depa, auta, která vozí zásilky, či IT služby, které lidem a státu poskytujeme. Nelze z toho vzít jenom část.

Na portálu moderniobec.ihned.cz (25. 3.) byla Pošta také nařčena z toho, že v roli držitele poštovní licence svým postupem porušuje zákon o poštovních službách a podmínky udělené

licence tím, že neposkytuje základní služby podle potřeb veřejnosti. Můžete to nějak okomentovat?

Tento výkřik snad není ani potřeba komentovat. Ale ve stručnosti, Česká pošta podmínky licence ani žádný zákon neporušuje. Základní poštovní služby poskytujeme všem lidem po celé České republice. A nad námi bdí Český telekomunikační úřad, který na naši činnost dohlíží.

Podle Dohody, kterou jste uzavřeli s naším Svazem, máte starosty o záměru měnit způsob obsluhy v jejich obci informovat minimálně 6 měsíců dopředu. Děje se tak? Týdeník 5+2 dny např. píše, že většina obcí na Rychnovsku, které byly vytipovány pro změnu obsluhy, se o tomto záměru dozvěděly až z novin. Nikdo z ČP je nekontaktoval. Pochopitelně pak lze očekávat, že se budou „stavět na zadní“.

Dohodu se Svazem měst a obcí Česká pošta ctí a o záměru změnit formu poštovní obsluhy v 226 obcích jsme všechny její zástupce informovali dopisem, který byl odeslán 21. prosince 2012. Už mám zkušenost, že v některých případech si média píšou, co chtějí.

Stále se k nám také dostávají zprávy z regionů (tyto hlasy zazněly i na krajských setkáních), že manažeři České pošty nejdou se starosty korektně, nýbrž spíše nadřazeně. Dostatečně jim nevysvětlí princip fungování Partnera nebo Výdejního místa, prostě jim je nabídnou a „ber nebo neber“. Svaz byl ale ujištěn, že bez dohody obou stran k žádným direktivním změnám obsluhy nedojde. Jak to tedy je?

Jak jsem uvedl, změna formy poštovní obsluhy v obcích, by měla být o jednání. Rozhodně ne o direktivním postoji jedné ze stran. I proto stále platí, co již bylo několikrát řečeno. Bez dohody s obcí k žádné změně nedojde. Všichni, kteří se starosty jednají, toto vědí, a měli by se tak také chovat.

A zkuste náš rozhovor zakončit něčím optimistickým.

Optimistické pro mě je, že tam, kde jsme ke změně pobočkové sítě přikročili, vše funguje. Nemáme žádné stížnosti od obyvatel ani provozovatelů. To považuji za důležité. Lidé z malých obcí se nemusí bát, že by o poštovní služby přišli, i když už nebudou mít naši klasickou poštu.

za rozhovor děkuje Lenka Zgrajová

Zeptali jsme se ale i druhé strany

V současné době již ve více než 80 obcích funguje místo původní „kamenné“ poštovní pobočky jiná forma obsluhy území. Několika starostek a starostů jsme se zeptali na jejich zkušenosti a položili jim několik otázek.

1. **Kdy ve vaší obci došlo ke změně obsluhy území a jak u vás pošta fungovala dřív?**
2. **Jak jste nyní se zajištěním poštovních služeb ve vaší obci spokojeni? Chybí vám některé služby, které dřív poštovní pobočka poskytovala? Stěžují si občané?**
3. **Kdo je tedy konkrétně tím „poštákem“ ve vaší obci?**
4. **Myslíte si, že výše odměny (příspěvku), kterou vám Česká pošta na výkon této služby poskytuje, je adekvátní? Kolik času vám tato činnost asi zabere?**
5. **Má tato změna i některé klady?**

Obec BOŽANOV, okr. Náchod

(počet obyvatel: 360, člen Svazu)

Typ pobočky: PARTNER I, od 1. 6. 2013 PARTNER II

Odpovídá starosta Karel Rejchrt

1. Ke změně obsluhy území u nás došlo po dohodě obce s ČP od 1. ledna 2012. Obec s ČP uzavřela smlouvu na provozování poštovních služeb v rámci projektu Partner. Přípravy na tuto změnu trvaly více jak půl roku. Poštovní služby do té doby zajišťovala ČP prostřednictvím typické „kamenné“ pobočky. Provozní

doba přepážky ovšem nevyhovovala občanům, kteří dojíždějí do zaměstnání, a těch je většina.

2. Spokojenost obce s poskytováním poštovních služeb je přímo úměrná spokojenosti občanů s touto službou. Nezaznamenali jsme žádné negativní reakce, naopak z běžného kontaktu s občany jsem nabyl přesvědčení, že tuto změnu vítají. Poštovní přepážka, která je v prostorách obecního úřadu, poskytuje veškeré poštovní služby. S čím jsme se museli vypořádat a co nebylo možné zajistit přes ČP, bylo dobíjení telefonních karet. O tento produkt byl velký zájem ze strany občanů, a tak obec uzavřela smlouvu o poskytování této služby s firmou Tipsport. Jsem přesvědčen, že tento projekt je výhodný jak pro občana, který si vyřídí poštovní i úřední záležitosti u jedné přepážky, tak současně i pro obecní úřad, který neztratí kontakt s občany a má možnost lépe reagovat na jejich podněty.
3. Poštovní služby na přepážce zajišťuje zaměstnanec obce, a to současně s výkonem ostatních administrativních činností, kterými je pověřen. Toto propojení zajišťuje vyšší ekonomiku provozu, ať jsou to mzdové náklady nebo náklady na energie.
4. Bohužel toto je jeden z problémů provozování této služby. Někdy jsme nepočítali s plnou úhradou nákladů, zvláště pak nákladů na energie. Ovšem mzdové náklady na provozování této služby by měly být pokryty v plné výši.
5. Některé už jsem uvedl. Dalším kladem pak je rozsah doby, po kterou si může občan vyřídít své poštovní záležitosti, což je v podstatě v průběhu celé doby otevření úřadu, po dohodě i mimo ní.

Obec BOHARYNĚ, okr. Hradec Králové**(počet obyvatel: 540, člen Svazu)****Typ pobočky – VÝDEJNÍ MÍSTO (VM)***Odpovídá starostka Věra Macháčková*

1. K 31. 7. 2011 byla pobočka pošty v obci zrušena, přičemž důvodem bylo ukončení nájmu v soukromém objektu. Jiné vhodné prostory, kam by bylo možné poštu za minimálních nákladů přestěhovat, se nenašly. Naše obec se skládá z pěti částí. Pro okolní čtyři fungovalo mobilní doručování již několik let předtím. Než byla pobočka uzavřena, byl provoz postupně omezován. Nicméně uzavření pobočky pošty tehdy vyvolalo značnou nevoli u řady občanů.
2. V obci oficiálně funguje výdejna doporučené pošty a balíků v rozsahu 1 hodiny denně. Fakticky jsou ale zásilky vydávány po celou pracovní dobu obecního úřadu. Mobilní doručovatelky jsou schopny zajistit veškeré služby, které občané požadují. V současné době vidím hlavně dva problémy: Podle počtu doručovaných zásilek nelze předem předvídat, kdy doručovatelky dorazí (rozmezí 1-3 hodiny), což kritizují zejména starší občané. Problémem je také vybírání peněz z účtu, který si občané založili u Poštovní spořitelny. I tuto službu mobilní doručovatelky zajistí, ale až do druhého dne. V případě nutnosti si občané musí jet vybrat až do Hradce Králové, tedy asi 20 km daleko. Nejbližší bankomat pak je ve čtyři kilometry vzdálených Nechanicích. Ale pouze České spořitelny, mají tam pobočku. Platba kartou na vesnici také obvykle není možná. Stížnosti občanů už ale neregistrujeme.
3. Výdejní místo doporučených zásilek a balíků je zřízeno na obecním úřadě. Pokud ale někdo chce poslat dopis, může ho mobilním doručovatelkám dát i prostřednictvím prodavačky v obchodě, doručovatelky se tam každý den zastavují. Stejně tak ho mohou nechat i u nás. Vše je o domluvě mezi lidmi.
4. Musím říci, že se nejedná o složitou agendu, která by úřad nějak významně zatěžovala. Přistupujeme k ní jako ke službě občanům. Valorizace příspěvku by samozřejmě měla po určité době být.
5. Předávání zásilek prostřednictvím obchodu je samozřejmě možné a pro řadu občanů i vhodné. Nedomnívám se však, že vydávání doporučené pošty v obchodě je nejvhodnější. Nevím, jak tato služba funguje, jak je zajištěna třeba ochrana osobních údajů.

Obec LANHOŠŤ, okr. Teplice**(počet obyvatel: 600, není členem Svazu)****Typ pobočky: VÝDEJNÍ MÍSTO (VM)***Odpovídá starosta Ing. Milan Fábera*

1. Činnost pobočky ČP zajišťoval v obci jeden pracovník v plném rozsahu služeb. V letech 2009 – 2010 si ČP vyhodnotila rentabilitu provozovny a zahájila jednání s obcí o provozování této pobočky – varianty Partner, VM. Petice ani jiné kroky nezabránily uzavření pobočky. ČP zřídila VM, které provozovala pracovníce ČP žijící v obci po své pracovní době. Pro neúnosnost tohoto řešení zastupitelstvo schválilo provozování VM na obecním úřadě - zachování alespoň omezených služeb. Tuto činnost provozujeme od 1. 6. 2011.
2. Prostě si museli zvyknout. Služby jsou samozřejmě omezeny. Občané musejí dojíždět do Duchcova (cca 3 km) či Teplic (cca 8 km) a to jsou tato města ještě blízko ve srovnání s jinými obcemi.

3. Já, starosta, a ekonomka – jsme na OÚ pouze dva. To vše při naší běžné pracovní náplni.
4. V žádném případě. Dva a půl tisíce. Přitom máme každý den oficiálně otevřenou poštu 1 hodinu. Příprava před i po otevírací době nám zabere cca 15 – 20 minut. Samozřejmě se vše odvíjí od množství denní pošty, někdy jsou tudíž přípravné práce delší, jindy kratší. Všechny práce se provádějí „ručně“, nepoužíváme výpočetní techniku. Ve většině případů vyhovíme ale občanům i mimo provozní dobu, hlavně důchodcům nebo lidem vracejícím se ze zaměstnání.
5. Samozřejmě, ale na úkor naší práce a osobního volna.

Obec RŮŽDKA, okres Vsetín (počet obyvatel: 937, člen Svazu)**Typ pobočky: PARTNER I***Odpovídá starostka Ludmila Palátová*

1. Ke změně obsluhy došlo od 1. 1. 2011, do 31. 12. 2010 fungovala pošta následovně: vedoucí pošty pracovala na částečný úvazek, jeho výši neznáme, provozní doba byla od 8.00 hodin do 10.00 hodin a od 15.00 hodin do 16.00 hodin. Provoz byl úměrný počtu obyvatel a poštovní služby byly dle mého názoru využívány dostatečně, nemohu však posoudit vytíženost ve vztahu ke skutečně vynaloženým nákladům, které ČP měla s provozem pobočky (mzdové a ostatní související náklady). Do 31. 12. 2010 nedošlo z provozních důvodů k uzavření pošty.
2. V současné době jsme s poštovními službami spokojeni. Od 1. 1. 2011 do 31. 10. 2011 fungovala ČP jako výdejní místo II. Tam však nebyly poskytovány bankovní služby (výběry Max kartou), což značně omezovalo naše občany, kteří pak museli dojíždět za poštovními službami do jiných obcí. Ve verzi Partner I, která je v provozu od 1. 11. 2011, jsou již bankovní služby dostupné a od 1. 4. 2013 došlo k dalšímu rozšíření služeb. Došlo ke zrušení omezení výběru hotovosti (bylo omezení limitu do 20 000 Kč), byly zrušeny limity omezení u všech služeb, kde docházelo k manipulaci s hotovostí (výběry, vklady, výdej uložených balíků pojištěných na hodnotu vyšší než 20 000 Kč), rovněž je nyní možný vklad v hotovosti na účet ČSOB – poštovní spořitelna poukázkou 090, který v původní verzi nebyl. Výplata důchodů je zajišťována prostřednictvím mobilních poštovních doručovatelek přímo v domácnostech, pokud si tuto službu tzv. odnosu důchodu občané objednájí, jinak je důchod vyplácen na poště stejně, jako tomu bylo před změnou. Srovnáme-li poskytované služby před změnou, tj. před 1. 1. 2011, a současný stav, lze konstatovat, že rozdíl spočívá

pouze ve službách Poštovní spořitelny, nelze vkládat a vybírat z vkladních knížek, přijímat a vyplácet šekové poukázky ČSOB PS a také nelze uzavírat stavební spoření a pojištění. Tyto služby ale nebyly stěžejními službami, které v minulosti občané naší obce využívali. Z řad občanů žádné stížnosti nezaznamenáváme.

3. Funkci pracovnice pošty – Partner I vykonává na částečný úvazek pracovnice, která je zaměstnankyní obce. Její pracovní náplň bude od 1. 6. 2013 ještě rozšířena o poskytování knihovnických služeb v místní knihovně. Takto je tedy kumulací různých činností vytvořeno pracovní místo pro 1 pracovníci přímo v místě bydliště (v případě naší obce se jedná o maminku dvou dětí mladších deseti let).
4. Je faktem, že výše odměny, kterou obci ČP za výkon této služby poskytuje, nepokryje mzdové náklady na pracovníci pošty a obec ze svého rozpočtu na tuto činnost doplácí. Je ale zapotřebí chápat tuto službu jako službu občanům obce. Protože

dojíždění za poštovními službami do další obce by bylo pro občany velmi složité, a to hlavně pro seniory. Zastupitelstvo při svém rozhodování vzalo všechny tyto skutečnosti na vědomí a rozhodlo, že obec bude na základě smlouvy s ČP tyto služby zajišťovat. V současné době byla na základě rozšíření verze Partner I navýšena ze strany ČP i výše poskytované odměny.

5. Došlo k rozšíření otevírací doby o 1,5 hodiny denně v porovnání se službami poskytovanými ČP. Nyní je otevírací doba Partner I od 11.00 do 12.00 a od 12.30 do 16.00 hod., vše v pracovní dny PO až PÁ. Provozní doba byla stanovena tak, aby si občané mohli vyzvedávat zásilky po příjezdu autobusů v odpoledních hodinách, rovněž doba od 11.00 do 12.00 umožňuje vyzvednutí zásilek těm občanům, kteří dojíždí na odpolední směny. Otevírací doba koresponduje částečně s otevírací dobou v místním obchodě, který je otevřen od 7.00 do 16.00 hod.

připravila Lenka Zgrajová

Typy provozoven – stav k dubnu 2013

Typ pobočky	Vykonávané služby	Pevná část odměny	Otevírací doba
Výdejní místo I	Výdej uložených zásilek	1470 Kč	1 hod./den
Výdejní místo II	Výdej uložených zásilek Podání listovních a balíkových zásilek, poštovních poukázek	1890 Kč	1 hod./den
Partner I	Výdej uložených zásilek Podání listovních a balíkových zásilek, poštovních poukázek Peněžní služby, výplata důchodů Vybrané služby Poštovní spořitelny	5350 Kč	3 hod./den
Partner II	Výdej uložených zásilek Podání listovních a balíkových zásilek, poštovních poukázek Peněžní služby, výplata důchodů Služby Poštovní spořitelny	7350 Kč	5 hod./den
Pošta	Plná nabídka služeb		

Poznámka:

- k pevné části odměny dále přísluší variabilní část odměny, která činí pro všechny typy provozoven 1,50 Kč za jednu provedenou transakci
- k pevné části odměny u provozoven typu Partner dále přísluší paušální kompenzace nákladů na datové připojení dle nákladů zástupce
- provozovny typu Partner poskytují a zajišťují všechny základní služby obsažené v poštovní licenci ČP

Příjem reklamací zajišťují všechny pobočky typu Výdejní místo a Partner. Prodej cenin a zboží je zajištěn u poboček typu Výdejní místo II a Partner.

Návrat k policejnímu systému hlášení pobytu?

Veřejná správa potřebuje vědět, kolik osob v obci skutečně žije. Současný systém evidence tento údaj neposkytuje, a proto je nutné vyřešit problém faktického pobytu občana.

Dne 12. března 2013 se v sídle veřejného ochránce práv uskutečnil kulatý stůl na téma „evidence pobytu českých občanů“. Veřejný ochránce práv Pavel Varvařovský v úvodu uvedl, že zákon o evidenci obyvatel z roku 2000 asi předběhl dobu a předpokládal jistou úroveň společenské a právní kultury. Výsledek v praxi je neuspokojivý, o čemž svědčí i vysoký počet občanů přihlášených na ohlašovnicích.

Zástupce Ministerstva vnitra Zdeněk Němec potvrdil, že hlavním důvodem nové úpravy na přelomu let 1999 a 2000 bylo zcivilnění policejní agendy, tzn. odlehčení policie od správních agend. Novou úpravou se řešilo i uzákonění centrálního registru obyvatel a až na třetím místě byl ústup od policejního způsobu evidence (ohlašovací princip). Současná právní úprava není ideální, protože stále roste počet osob na ohlašovnicích, k 1. lednu 2013 je jich více než 322 652. Přitom původní charakter tohoto institutu měl být pomocný, např. pro občany v cizině, děti a lidi skutečně bez domova, aby se v těchto případech určila místní příslušnost. Na současném výsledku se pravděpodobně podepsala praxe některých exekutorů.

Ministerstvo vypracovalo návrh novely zákona o evidenci obyvatel a předložilo jej do připomínkového řízení. Po diskusi, která se rozpoutala, byl návrh novely stažen. V současné době pracovní týmy připravují věcný záměr zákona o trvalém pobytu. Jedna pracovní skupina zjišťuje, jakým způsobem funguje institut trvalého pobytu v jiných zemích Evropské unie. Zpracovaná analýza bude předmětem diskuze. Druhá pracovní skupina analyzuje platnou

Veřejný ochránce práv
OMBUDSMAN

právní úpravu a dešifruje vztahy k jiným zákonům. Poté se rozvine debata „co dál s trvalým pobytům“.

Dle názoru zástupce Ministerstva vnitra je několik variant řešení trvalého pobytu:

- návrat k policejnímu systému, v tomto případě je nutné určit vymahatelnost nesplnění povinnosti, která instituce bude na plnění povinnosti dohlížet a jaké budou vytvořeny podmínky pro občana, aby mohl splnit svoji povinnost, např. zda bude trvalý pobyt podmíněn souhlasem pronajímatele
- ponechat současný stav
- neřešit evidenci obyvatel, ale změnit jiné právní předpisy, např. správní řád

K uvedenému Pavel Varvařovský poznamenal, že Ústavní soud se v době, kdy byl jeho soudcem, zabýval zákonem č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů. Tzv. policejní systém není podle jeho názoru v rozporu se svobodou pohybu a pobytu.

Obyvatelé bydlí jinde než v místě trvalého pobytu

Při posledním sčítání lidu v roce 2011 byl požadavek EU zjistit, kde lidé opravdu bydlí, kde se zdržují. Proto byli lidé při sčítání dotazováni na místo obvyklého pobytu. 7 % jich odpovědělo, že bydlí v jiné obci, než jsou evidováni. S ohledem na velká města je tak odhad ČSÚ 10 %. Rozdíl bude ve skutečnosti ještě vyšší, protože občané nehlásí ukončení pobytu na území

ČR. Informační systém evidence obyvatel (ISEO) je pro účely statistiky nepoužitelný. Obce si stěžují na údaje, které uvádí ČSÚ (bilance vycházející z údajů zjištěných při posledním sčítání) a které mají dopad do rozpočtového určení daní. Těžko se to vysvětluje starostům malých obcí. Podle názoru ČSÚ by bylo třeba vrátit se k zákonu o evidenci pobytu. Současný zákon přináší velké problémy. Statistice stačí, že souhlasí 85–90 % dat, ale veřejné správě to nestačí, potřebuje dohledat jedince. ČSÚ stále připomíná, že statistická data nejsou pro přidělování daní vhodná, ale je neochota Ministerstva vnitra, aby se vycházelo z údajů ISEO. Přitom má většina obcí úhradu např. za komunální odpad koncipovanou právě na principu trvalého pobytu. Zástupce Ministerstva vnitra se proti tvrzení ČSÚ ohradil, že to není neochota Ministerstva vnitra, jde o předpis v gesci Ministerstva financí, který říká, že rozhodující jsou statistická data.

Naskýtá se otázka, zda je vůbec třeba současný stav měnit a zda by dopady změny nebyly ještě horší. Nebylo by lépe dopracovat systém doručování, aby nebyla možnost se mu vyhýbat? Úprava doručování by měla být více oddělena od trvalého pobytu.

Závěrem lze shrnout, že pokud by byl trvalý pobyt jen evidenční záležitostí, nebyla by ohlašovna tak zneužívána, protože by na adresu trvalého pobytu nenavazovaly jiné právní předpisy, např. exekuční řád. Obce k výkonu svých činností potřebují informace o faktickém pobytu občana. Za Svaz se jednání zúčastnili Petr Pospíšil, starosta obce Zastávka u Brna, Tibor Skalaka, starosta obce Hýslý a Miroslava Sobková z Kanceláře Svazu.

*Mgr. Miroslava Sobková
legislativně-právní odd. Kanceláře Svazu*

Obce a povinné zveřejňování informací

Poslanecká sněmovna projednává dvě právní normy, které upravují povinnost obcí zveřejnit některé druhy informací, především smluv. Jde o novelu zákona o obcích a o zcela nový zákon o centrálním registru smluv. Základní rozdíl mezi oběma návrhy právních norem spočívá v rozsahu zveřejňovací povinnosti, v kontrole a v navržených sankcích. Z pohledu Svazu je pro obce výhodnější úprava obsažená v zákonu o obcích. Danému tématu byla věnována konference v Poslanecké sněmovně, kterou Svaz pořádal dne 17. dubna 2013.

Jedním z bodů Strategie boje proti korupci, kterou vláda schválila již v roce 2011, je rovněž co nejširší zveřejňování informací, především uzavřených smluv. Podle stra-

Výrazně se oba návrhy liší v rozsahu povinnosti zveřejňovat. Návrh zákona o centrálním registru smluv se vztahuje na všechny uzavřené smlouvy bez rozdílu výše plnění.

tegie mají mít tuto povinnost všechny subjekty veřejné správy, tedy stát, kraje a obce. Na zmíněnou strategii reagovalo Ministerstvo vnitra tzv. protikorupční novelou zákona o obcích, která je v současné době projednávána v Poslanecké sněmovně. Paralelně s prací Ministerstva vnitra představila skupina poslanců pod vedením Jana Farského z TOP 09 návrh zákona o centrálním registru smluv.

Oba zmíněné návrhy právních předpisů upravují povinnost obcí zveřejnit určité informace, obsahují však značné odlišnosti. Zatímco novela zákona o obcích má mnoho veřejnoprávních prvků, je návrh zákona o centrálním registru smluv normou soukromoprávní. Z této základní odlišnosti vyplývají důležité dílčí rozdíly. Návrh zákona o centrálním registru smluv je založen na tzv. principu samoregulace, tzn., že pokud smlouvu nezveřejní jedna nebo druhá strana, má se za to, že smlouva nikdy nevznikla. Podle novely zákona o obcích musí být zveřejnění smlouvy ověřeno doložkou a o možné neplatnosti z důvodu nezveřejnění má rozhodnout soud.

Podle něho je nutné zveřejnit i všechny faktury a objednávky. Podle návrhu zákona o obcích se musí zveřejnit tzv. povinné zveřejňované smlouvy, jejichž předmětem je nemovitost, a všechny smlouvy s plněním nad 50 tisíc Kč. Na rozdíl od návrhu zákona o centrálním registru smluv obsahuje novela zákona o obcích katalog výjimek z povinnosti zveřejňovat, např. smlouvy o pronájmu hrobových míst.

Úprava povinného zveřejňování se projednávala ve Sněmovně

Na budoucí úpravě povinného zveřejňování zatím nepadá shoda, a proto Svaz inicioval konferenci s názvem „Územní samospráva a jednotná úprava povinného zveřejňování informací“, která se uskutečnila 17. dubna 2013 v Poslanecké sněmovně. Během konference byly představeny výše uvedené návrhy právní úpravy, ke kterým se vedle jejich předkladatelů vyjádřili rovněž zástupci Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva spravedlnosti a Úřadu pro ochranu osobních údajů. Komunální pohled na zveřejňování smluv

na konferenci představil předseda Svazu Dan Jiránek. Zdůraznil, že pro Svaz je z řady důvodů přijatelnější zmíněná úprava obsažená v připravované novelě zákona o obcích. Nicméně Svaz bude požadovat, aby v budoucnu bylo povinné zveřejňování informací upraveno jedním právním předpisem, přičemž ostatní související právní normy by z této úpravy měly vycházet. Na potřebu jasné definovaného samostatného zákona o zveřejňování poukázal i starosta Příšovic Antonín Lízner, který na konferenci zastupoval Komoru obcí. Upozornil přitom také na další velmi ožehavou záležitost, a to na ochranu osobních údajů.

Představitelka Asociace krajů Ivana Stráská ve svém příspěvku podotkla, že zveřejňování smluv je pouze dílčí částí „svatého“ boje proti korupci, což by si všichni zákonodárci měli uvědomit. Podle ní by bylo třeba stanovit pro povinné zveřejňování smluv rozumnou finanční hranici výše plnění. Za velmi problematickou pak považuje sankci neplatnosti smlouvy, na což později upozorňovali i další účastníci konference v diskusi. Starostka Horního Slavkova Jana Vildumetzová přitom upozornila také na možnost technických problémů při zveřejňování a ptala se, jak v takovém případě bude na smlouvu pohlíženo. Jako starostka přeci nemůže nést za technické problémy zodpovědnost.

Návrh Registru smluv, sněmovní tisk č. 740, přišel na konferenci představit poslanec Jan Farský, starosta Semil, který je jeho autorem. Jak už bylo zmíněno v úvodu, podle této normy by měly být povinně zveřejňovány všechny smlouvy veřejného sektoru (tedy vlády, krajů, obcí, vysokých škol, ČEZu, České pošty atd.) na internetu, na portálu veřejné správy. Smlouva, která by zveřejněna nebyla, by v podstatě neexistovala. Zcela automaticky by měly být zveřejňovány i všechny objednávky a faktury. Jan Farský pak prakticky účastníkům konference ukázal postup zveřejňování smluv, který by podle něho neměl vkládatelům zabrat více jak dvě minuty času. Semily veškeré tyto dokumenty zveřejňují již několik měsíců a bez jakéhokoli problému. Na dotaz jednoho z diskutujících, jakou

podobu by měl mít zveřejňovaný dokument, odpověděl, že podle něho je smlouvu možné oskenovat nebo na internet vložit jen ve wordovské podobě.

Předseda Klubu starostů a primátorů ČSSD Jan Birke, starosta Náchoda, ale s Farského návrhem nesouhlasí. Tázal se na důvody, proč vlastně by obce měly veškeré smlouvy, objednávky a faktury zveřejňovat, k čemu to bude dobré? A kdo bude smlouvy do registru vkládat? Uvedl, že například Náchod ročně uzavře asi 550 smluv a zúraduje přes 600 objednávek a 19 000 faktur. Má si přijmout nového zaměstnance? Faktury ani objednávky by se dle jeho soudu zveřejňovat neměly a pro zveřejňování smluv by doporučoval stanovit limit, minimálně 50, lépe 100 tisíc korun.

Legislativa by neměla vznikat metodou pokusu a omylu, konstatoval starosta Strakonice Pavel Vondrys. Upozornil na obrovský problém, který by nastal v případě přijetí tohoto návrhu pro obchodní společnosti, jež jsou ve 100% vlastnictví obcí. Strakonice jsou např. vlastníkem Městského pivovaru, kdyby však pivovar měl veškeré smlouvy a faktury zveřejňovat, okamžitě toho využije konkurence. I další diskutující, kteří na konferenci zastupovali právě obchodní společnosti, se ptali, proč by společnosti hospodařící s vlastním rozpočtem měly veškeré smlouvy, faktury a objednávky zveřejňovat.

Novelu zákona o obcích, sněmovní tisk 904, krátce představila Marie Kostruhová z Ministerstva vnitra. Uvedla, že přináší v podstatě čtyři nové povinnosti. Předně záměr obce disponovat s majetkem je nutno zveřejnit na veřejné desce a rovněž tak i na portálu veřejné správy 30 dnů předem. Obce musí povinně zveřejňovat smlouvy nad 50 tisíc Kč, kraje nad 200 tisíc Kč. Povinnost zveřejnění je stanovena

do 15 dnů od uzavření smlouvy, její účinnost nastává druhý den po zveřejnění. Veřejnoprávní smlouvy je třeba zveřejňovat i způsobem umožňujícím dálkový přístup. Nově je také nutno do 10 dnů zveřejňovat zápis a usnesení z jednání zastupitelstva a usnesení z jednání rady.

Závěry konference

Účastníci konference se shodli na tom, že není nutné vytvářet nový zákon o registru smluv, kde by měly být zveřejněny všechny smlouvy, faktury a objednávky bez ohledu na jejich výši. Slovenský vzor centrálního registru smluv je možné považovat v mnohém za inspirativní, není však nezbytně nutné, aby byl ve stávající podobě kopírován i u nás. Úprava slovenského centrálního registru smluv byla již jednou podstatně novelizována a nyní se připravuje novela další, která opět rozšiřuje výčet výjimek z povinnosti zveřejňovat.

Účastníci konference deklarovali, že podporují úpravu povinného zveřejňování, která je součástí připravované novely zákona o obcích s výjimkou neplatnosti smlouvy, která by nebyla zveřejněna.

O obou sněmovních tiscích bude v následujícím období rozhodovat Poslanecká sněmovna. Věříme, že poslanci vezmou za své výstupy z této konference, které jim Svaz rozeslal, a schválí takovou úpravu povinného zveřejňování informací, která bude rozumná, účelná a s vypovídající hodnotou pro občany.

připravili Mgr. Petr Schlesinger
a Mgr. Lenka Zgrajová

Účastníci konference „Územní samospráva a jednotná úprava povinného zveřejňování informací“ většinou:

I. upozorňují

na nevyřešení neúměrné finanční a personální náklady spojené s navrhovaným povinným zveřejňováním informací, především se vznikem zákona o centrálním registru smluv;

II. žádají Ministerstvo vnitra,

aby byla vytvořena analýza ekonomických dopadů spojených s návrhy právní úpravy povinného zveřejňování smluv, především zákona o centrálním registru smluv;

III. žádají Úřad pro ochranu osobních údajů,

aby byla vytvořena komplexní analýza dopadů navrhované právní úpravy povinnosti zveřejňovat informace na oblast ochrany osobních údajů;

IV. doporučují Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu ČR

v budoucnu přijmout pouze takovou úpravu povinného zveřejňování informací, která

- bude upravena v jednom právním předpisu pro všechny subjekty VS;
- bude se týkat jen smluv, jejichž plnění přesahuje částku 50 tisíc Kč;
- stanoví katalog výjimek ze zveřejňovací povinnosti (např. hrobová místa);
- stanoví pouze peněžitou sankci za porušení povinného zveřejňování informací;
- analogicky k zákonu o rozpočtových pravidlech stanoví totožné kontrolní mechanismy (v prvním stupni kontroluje povinnost zveřejnit krajský úřad, resp. Ministerstvo vnitra);
- stanoví povinnost zveřejnit smlouvy ovládaných právnických osob jen potud, pokud nebude dotčena jejich konkurenceschopnost a zaručena ochrana obchodního tajemství.

Praha, 17. dubna 2013

„Ať stát už konečně jednou začne experimentovat sám na sobě,“ konstatoval hned na úvod semináře předseda Svazu Dan Jiránek

„Nejdůležitější kontrolou starostů jsou opoziční zastupitelé,“ říká starosta Náchoda Jan Birke.

Konference Internet ve státní správě a samosprávě 2013

16. ročník tradiční konference Internet ve státní správě a samosprávě se konal ve dnech 8. – 9. dubna 2013 v Hradci Králové. Program byl složen z více než dvou stovek přednášek a prezentací, uskutečnila se také řada důležitých jednání a setkání, např. setkání tajemníků městských a obecních úřadů, setkání komise pro informatiku Předsednictva Svazu měst a obcí a Komise Rady AKČR pro informatizaci veřejné správy s poslanci Poslanecké sněmovny.

V závěru přednášky bylo shrnuto, že na základě dříve získaných informací např. neefektivně prováděnou modelovací činností, pracností, celkového souhrnu pracností s výkonem agentury, budou výsledky předloženy MV ke schválení, které na základě tohoto přistoupí k optimalizaci dané agentury. Nicméně

Zahajovací projevy zúčastněných politických osobností se nesly v duchu propojování stávajících systémů a doby udržitelnosti již realizovaných projektů. Dále by se podle řečníků měly podporovat ty projekty, které fungují tak, aby sloužily občanovi, ne naopak. V minulosti byly projekty zadávány amatérsky, čímž byla poškozena image IT. Je proto potřebná náprava, která však bude využívat ve všech případech stávající nástroje. Každý projekt musí přinášet úspory, nikoli aby vedle elektronické verze byla vedena i listinná agenda. Tento zdvojený způsob vedení agend je totiž velmi drahý. V současné době je mnoho agend, které nejsou připraveny k elektronizaci. Chybí také jasně stanovené standardy pro projekty IT. Projekty nejsou koordinovány a nejsou kompatibilní, systémy proto kolabují, např. registr vozidel. Všichni panelisté se shodli, že vzhledem k finančním nákladům na eGovernment se při současné ekonomické situaci bude do budoucna realizovat méně nových projektů.

Procesní modelování je nástrojem k řízení

Nástrojem státu k provedení standardizace veřejné správy je procesní model agend veřejné správy. Agendy, např. evidence obyvatel, budou stanoveny standardem včetně personálních a časových úkonů. Budou stanoveny také náklady výkonu, např. kolik počítačů je pro výkon dané agendy nezbytných.

V současné době se v obci Černošice realizuje pilotní projekt procesního modelování agend veřejné správy. Dle názoru zástupce Ministerstva vnitra asi třicet agend veřejné správy testovaných v rámci registru práv a povinností (RPP) dává dostatečný prostor k tomu, aby bylo prozkoumáno úskalí této metody. Zaměřují se zejména na správní řád a zákony, které řeší konkrétní životní situace. Prozkoumány byly také agendy živnostenského podnikání, evidence obyvatel. Ve spolupráci s Ministerstvem práce a sociálních věcí ještě budou zkoumat agendu sociálních služeb. Tento pilotní projekt tak umožňuje

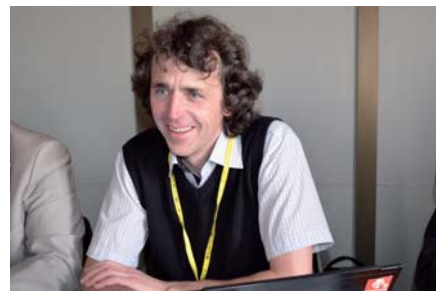
poznat souvislosti a dešifrovat metodiku procesního modelování. Nyní je totiž k dispozici pouze pilotní metodika. Dále projekt přinese podstatný softwarový nástroj, který bude zapotřebí přizpůsobit registru práv a povinností. Bohužel základní částí modelování nevznikne finální podoba, pouze dojde k vytvoření metody. V podstatě zástupci MV vypracovávají doporučení k vytvoření metodického centra MV, které bude centrem funkcionalit a udělí konečné rozhodnutí procesnímu modelu před jeho umístěním do RPP! Zástupci MV nevyloučili, že procesní modelování na úrovni státních orgánů se dotkne i samosprávy. Pilotní projekt realizovaný v Teplicích a Černošicích bude ukončen včetně jeho udržitelnosti do 31. března 2019 tak, aby byly splněny podmínky EU.

Konkrétní postup procesního modelování byl uveden na příkladu agendy A115 – Evidence obyvatel a rodná čísla. Vysvětlení bylo pro většinu editorů velmi spletité. Avšak tato prezentace zaujala pozorného posluchače při používání zdroje dat modelu, kdy některá data se mají opatřit z informačních systémů, některá na úřadech. Odpovědní pracovníci je získají primárně z existující evidence anebo v krajním případě zváží použití dat mimo jiné odhadem. Je trochu zvláštní, že fenestrální metoda má být aplikována, i když pouze v krajním případě, v procesním modelování, které v konečném důsledku ovlivní úhradu za výkon přenesené působnosti veřejné správy dle provozu konkrétní agendy.

až politická reprezentace rozhodne o agendách, jejich modelovacím procesu a také o tom, která agenda se nebude vykonávat vůbec.

E-government dnes a zítra z pohledu samospráv

Na konferenci vystoupili také Simona Ráková a Pavel Rous, členové Komise pro informatiku Předsednictva Svazu (KISMO), kteří představili, co obnáší práce v KISMO. Poté se zaměřili na témata, která mnohé obce trápí. Průzkum stavu využívání informačního systému základních registrů a informačního systému datových schránek na obcích

ukázal, že přístup k základním registrům funguje bez závad, avšak některým obcím, např. Kladnu, nepřinesly základní registry žádné ulehčení. Dále z průzkumu vyplynulo, že je přístup k základním registrům složitý a obcím k nim chybí informace. V současné době obce základní registry jenom doplňují. Komunikace prostřednictvím datových schránek sice vynesla úsporu finančních prostředků, ovšem ne vždy času. Dále pak navázali na projektové období 2007 – 2013, ve kterém k realizaci jednotlivých projektů chyběly projektové kanceláře a zkušenosti vedoucí projektů. Nedostávalo se zásobníků projektů a také bylo opomenuto plánování provozních výdajů po dobu udržitelnosti některých projektů. V posledním roce projektového období obce zajímá, zda se uvažuje ještě o vyhlášení výzvy z IOP a OP LZZ pro obce s rozšířenou působností, případně obce I. a II. typu. KISMO také zajímá, zda v následujícím období nastane změna v uznatelných výdajích, protože provozní náklady, tzn. udržitelnost některých projektů po dobu pěti let, nejsou v současné době uznatelnými náklady. Je otázkou, jestli takto daná udržitelnost je požadavkem EU nebo ČR. Tématem k další diskusi je také stupeň rozpracování analýzy potřeb OVM, zejména měst a obcí pro následující období. Výzvy by totiž měly vycházet z této analýzy.

Problematiku procesního modelování řeší nebo začíná řešit řada měst a obcí. Jak postupovat v těchto případech není zcela jasné, neboť neexistuje jasně daná metodika. Na záležitost existuje pouze řada názorů. Z těchto důvodů dochází mnohde k tzv. lidové tvořivosti, proces modelování agendy, pro lepší pochopení nazývají „životní situace“.

Postupy zadavatelů při pořizování informačních systémů

Robert Pergl, zástupce Komory administrátorů veřejných zakázek, a Jan Sixta, zástupce Ministerstva pro místní rozvoj, shrnuli poznatky vývoje novely zákona o zadávání veřejných zakázek, která je platná více než rok a podle které se snaží obce co nejlépe zadávat. Robert Pergl pak ujasňoval problém jednacího řízení bez uveřejnění a snažil se navrhnout, jak tento systém nepoužít a přitom dosáhnout stejného výsledku, a to formou soutěže o návrh, dvoufázovým zadáváním použitím soutěžního dialogu, anebo nahrazením jednacího řízení bez uveřejnění jednacím řízením s uveřejněním. Dle Pergla v případě jednacího řízení bez uveřejnění je problém přeceňován, protože v oblasti IT

se zadává hodně zakázek, v médiích se však uvádějí pouze ty, které se nepovedly. Jednací řízení bez uveřejnění (JŘBU) má zákonem přesně stanovené podmínky, kdy se nedá použít. Doporučil, že je zapotřebí před použitím tohoto způsobu zadávání veřejné zakázky zvážit pro a proti. Nové nebezpečí této formy zadávání, kterou v praxi neviděl, je aplikace tzv. institutu veřejné podpory, který obsahuje zákon o ochraně hospodářské soutěže. Problematické je ustanovení § 19 uvedeného zákona. Pomocí JŘBU se může vytvořit zvýhodňující postavení určitého soutěžitele, protože zadavatele svádí k tomu, že při splnění určitých podmínek může dodat jeden dodavatel. Avšak zadavatel tímto postupem může narušit hospodářskou soutěž. V této situaci vzniká nejen možnost dalšího postihu od Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS), ale i trestně právní odpovědnost. Přítomným poradil, že v uvedených případech je naprosto nezbytnou součástí dokumentace znalecký posudek. Dále uvedl příklad, kdy ÚOHS tento případ vyřešil vydáním zákazu plnění ze smlouvy a celý proces zadávání se musel nově zahájit. Poté hovořil o tom, že vzniklo hodně informačních systémů, které by si zadavatelé mohli mezi sebou jednoduše např. půjčovat, sdílet nebo prodávat, ale současná legislativa jim to neumožňuje. Situace na poli veřejných zakázek je tedy velmi špatná. Přípravu se krátká technická novela zákona o veřejných zakázkách a dle Pergla by v ní měly být upraveny dvě zásadní záležitosti, které by napomohly situaci zlepšit, a to, jak se vypořádat s dumpingovou cenou. V současné době je velice těžké se vypořádat s určením velmi nízké ceny. Druhou věcí je zařazení zkušeností pracovníků organizace, tj. jejich reference, mezi hodnotící kritéria. Na firmě nelze hodnotit nic jiného než její pracovníky, její práci apod.

Jan Sixta k přednesenému sdělil, že jakákoli novelizace nemá ambici vyléčit neduhy, se kterými se zadavatelé i dodavatelé v současné době potýkají. Nicméně má dva základní body, na kterých je oborově široká shoda. Jeden bod se týká nastavení limitů pro zakázky malého rozsahu a nastavení limitů pro zakázky malého rozsahu v oblasti stavebnictví. Snaží se ponechat současné limity a nadále je nesnižovat. Druhým bodem je řešení problematického pravidla při rušení tendru s jednou nabídkou v situaci, kdy daná jedna nabídka zůstává nebo byla podána pouze jedna nabídka. MMR bude navrhnout určitou změnu tohoto pravidla tak, aby se vlastně dalo následně, za splnění určitých podmínek, pokračovat i s touto jednou nabídkou. Zajímavým podnětem pro MMR je záležitost

mimořádně nízkých nabídkových cen a technických parametrů. Ale dumpingové ceny jsou problémem k diskusi. I když se MMR setkává s tím, aby byly stanoveny podmínky, pro různé obory, co je a co není mimořádně nízkou nabídkovou cenou, od začátku zastává stanovisko, že není vhodná regulace nízké nabídkové ceny. Směrnice EU poskytuje pravidla pro vyžádání odůvodnění nízké nabídkové ceny dodavatele. Problém je v tom, jak rozsáhlý a odborný dialog zadavatel s dodavatelem vede ohledně nabízené ceny. Zda lze za takovou cenu projekt realizovat v požadované kvalitě, nebo ne. Zde je kámen sporu a nikoli v tom, že zadavatel požadavek zadá programátorovi, aby zjistil, kolik v daném oboru má stát požadovaná služba. Technické reference jsou také složité, bylo již řečeno, že v současné chvíli se striktně rozlišují reference a rozlišuje se hodnocení. Je dáno jasné pravidlo – nesmí se hodnotit kvalifikace, z čehož plyne, že se nesmí hodnotit reference. V čem Směrnice EU přináší malý průlom, je rozlišení mezi referencí právnické osoby, tudíž dodavatele, a referencí fyzických lidí, zaměstnanců, kteří pak pracují na dané zakázce. Avšak reference se i nadále nebudou smět hodnotit, bude vlastně umožněno hodnotit fyzické osoby v realizačním týmu, které pracují na dané zakázce. U této zakázky by se pak hodnotily reference dotyčného člověka resp. projektového manažera. V každém případě uvedené záležitosti vyžadují širokou podporu napříč celého spektra dotčených osob. MMR má krátké období na vyřazení se s legislativním procesem, při velkém množství navrhovaných kontroverzních témat se zvětšuje riziko, že technická novela nebude následně přijata.

Setkání KISMO s poslanci Parlamentu

Diskuse s poslanci potvrdila, že se úsilí při budování e-Governmentu zaměří na udržení již realizovaných projektů. Debata také přinesla pozitivní pokrok v záležitosti tolik diskutovaných změnových sestav. Ředitelem Správy základních registrů Michalem Peškem bylo potvrzeno, že si každý starosta bude moci přes portál veřejné správy www.portal.gov.cz zažádat o výpis údajů, týkajících se dané obce. Prostřednictvím datové schránky výpis obdrží. Výpis bude zaslán v takovém formátu, který umožní další práci s obdrženými daty. Tento způsob je nyní ještě testován a jeho spuštění se očekává v průběhu měsíce května.

*připravila Mgr. Miroslava Sobková
legislativně-právní odd. Kanceláře Svazu*

System neomezeného hlasování

V březnovém čísle našeho zpravodaje byla otevřena otázka možných změn nebo úplného nahrazení stávajícího volebního systému do zastupitelstev obcí. Dnes se k tématu vracíme představením volebního systému neomezeného hlasování, který představuje jednu z mnoha možných alternativ k dnes používanému volebnímu systému. Důvodem, proč byl do dnešního článku vybrán právě tento, je jednak to, že je nejčastěji zmiňován představiteli samosprávy, a jednak to, že je používán i v jiných zemích, a lze tak lépe zhodnotit jeho přednosti i zápory.

Na úvod je nutné učinit terminologickou poznámku týkající se označení tohoto volebního systému. V odborné literatuře se můžete setkat s různým pojmenováním tohoto systému – systém neomezeného hlasování (angl. unlimited vote), systém blokového hlasování (angl. block vote) nebo systém vícenásobného hlasování (multiple vote).

Technologie neomezeného hlasování

Princip tohoto volebního systému je velmi jednoduchý. Volič obdrží hlasovací lístek, na němž jsou abecedně seřazeni všichni kandidáti do obecního zastupitelstva (nejsou tedy rozděleni do skupin podle volebních stran). Volič následně označí kandidáty, jež by si přál mít v obecním zastupitelstvu, maximálně však tolik, kolik je členů zastupitelstva (předpokládáme situaci, kdy obec představuje jeden volební obvod).

Volič tak může rozdělit hlasy mezi kandidáty bez ohledu na jejich příslušnost k volební straně, v čemž se systém neomezeného hlasování shoduje s tím stávajícím. V čem se však systémy zásadně liší, je způsob přepočtu získaných hlasů na mandáty. V systému neomezeného hlasování je přepočet velmi snadný – mandát získává těch M kandidátů, kteří získali nejvyšší počet hlasů, a to bez ohledu na příslušnost k volební straně (M představuje počet rozdělovaných mandátů). Ostatní kandidáti se pak stávají náhradníky, přičemž pořadí náhradnictví je dáno počtem získaných hlasů, příslušnost k volební straně opět nehraje žádnou roli.

Vlastnosti neomezeného hlasování

Hlavní výhodou neomezeného hlasování lze spatřovat v jeho jednoduchosti a srozumitelnosti pro voliče, což posiluje legitimitu voleb a tedy i samotného zastupitelstva. V zastupitelstvu tak zasedají osobnosti, jež získaly největší důvěru voličů. Kritici neomezeného hlasování často po-

ukazují na to, že systém je vhodný pouze pro menší obce a nikoliv pro větší města. Vycházejí přitom z předpokladu, že v menších obcích si kandidáti vybírají spíše osobnosti bez ohledu na jejich stranickou příslušnost, zatímco ve větších městech, kde nejsou osobní vazby ke kandidátům tak silné, si volič kandidáty vybírá spíše právě na základě příslušnosti k politické straně. Některé výzkumy pravdivost uvedeného předpokladu skutečně potvrzují, nicméně je třeba zdůraznit, že systém neomezeného hlasování v tomto směru nijak neomezuje ani voliče malých obcí ani voliče větších měst, neboť nikdo nebrání voliči ve velkém městě označit na hlasovacím lístku pouze kandidáty jím preferované strany (pravdou je, že to pro něj může být o trochu složitější v tom, že nyní mu stačí označit křížkem volební stranu, zatímco v systému neomezeného hlasování by musel jednotlivé kandidáty vyhledat a označit). Zmíněné výzkumy potvrzují, že voliči větších měst takto skutečně postupují.

Další z nešvarů stávajícího volebního systému, který by se zavedením volebního systému neomezeného hlasování mohl odstranit, je účelová nominace populárních kandidátů na kandidátní listiny, kteří se ovšem po volbách zpravidla vzdají mandátu ve prospěch svých stranických méně populárních kolegů. V současném systému je jako náhradník po odstoupení zastupitele vybírán náhradník ze stejné kandidátní listiny, zatímco v systému neomezeného hlasování jako náhradník nastupuje kandidát, který ve volbách skončil „první pod čarou“, a to bez ohledu na příslušnost k té či oné volební straně. Strategie nominace jakýchsi maskotů, jejichž cílem je pouze získat hlasy pro volební stranu, by tak ztratila smysl, resp. by byla riziková, protože po odstoupení zastupitele by klidně na jeho místo mohl nastoupit kandidát z táboru politického soupeře.

Zároveň je potřeba říci, že systém neomezeného hlasování výrazně eliminuje roli vnitrostranických primárek. Ve stávajícím systému

je hlavním cílem tohoto procesu probíhajícího před samotnými volbami uvnitř volebních stran sestavit kandidátní listinu – tedy stanovit, kdo se vůbec na kandidátní listině dané strany objeví a na jakém místě (kandidáti zařazení na vyšších místech mají v současném systému výrazně vyšší šanci získat mandát oproti kandidátům na nižších příčkách). V systému neomezeného hlasování by tak byla role vnitrostranických primárek omezena čistě na výběr kandidátů, kteří budou za stranu kandidovat, neboť pořadí kandidátů na kandidátní listině nehraje žádnou roli. Jak ovšem uvádějí někteří autoři, zvýšená personalizace volby (na úkor stranických primárek) může mít i své negativní důsledky, mezi něž patří např. preference kandidátů zastávajících určité „oblíbené profese“, jako jsou lékaři, učitelé apod., oproti méně „oblíbeným“ profesím, jako jsou např. právníci či manažeři, přičemž ovšem nelze apriori snižovat význam těchto profesí pro fungování zastupitelstev. U delegátů, jež absolvovali stranické primárky (včetně soutěže o pořadí na kandidátní listině), lze navíc očekávat větší příklon k programu strany, a tudíž i větší „čitelnost“ a předvídatelnost chování pro voliče.

Česká zkušenost

Ačkoliv v České republice není systém neomezeného hlasování zaveden, zkušenost s ním má téměř jedna třetina českých obcí. Jak je to možné? Podobného efektu lze totiž dosáhnout tak, že jednotliví kandidáti mezi sebou uzavřou gentlemanskou dohodu o tom, že každý z nich bude kandidovat na samostatné kandidátní listině. Mandát pak i v současném systému získávají ti, kteří (respektive jejichž kandidátní listina) získají nejvíce hlasů. Má tedy smysl měnit stávající systém směrem k systému neomezeného hlasování, když ho lze praktikovat již dnes? Uvedený způsob, který při posledních volbách v roce 2010 praktikovalo téměř dva tisíce obcí v Česku, s sebou nese nemalá rizika. Poruší-li někteří kandidáti zmíněnou gentlemanskou dohodu a zaregistrují si vícečlennou kandidátní listinu, reálně hrozí, že taková kandidátní listina „převálcuje“ samostatně kandidující kandidáty. Další nevýhodou je, že při odstoupení zastupitele zůstane až do konce volebního období jeho místo neuvolněné, neboť v současném volebním systému mohou uvolněné místo obsadit pouze náhradníci zvolení na stejné kandidátní listině jako odstoupivší zastupitel. To však u jednočlenných kandidátních listin není možné.

Na hypotetické výsledky voleb v roce 2010, pokud by byl použit systém neomezeného hlasování, se můžete podívat ve Volební kalkulačce, internetové aplikaci připravené Kanceláří Svazu (dostupná ze stránek www.smocr.cz). Tam uvedené výsledky je ovšem nutno brát s rezervou, neboť je pravděpodobné, že jak kandidáti, tak i samotní voliči by pravděpodobně přizpůsobili své volební strategie tomuto volebnímu systému.

Zahraničí

Systém neomezeného hlasování je v současné době využíván například v komu-

nálních volbách na Slovensku, v Maďarsku u obcí do deseti tisíc obyvatel, v Polsku v obcích do dvaceti tisíc obyvatel, v Norsku u obcí, kde nebyla sestavena kandidátní listina, obdobně na Islandu, s určitou modifikací též ve Španělsku (viz dále).

Možné modifikace

Systém neomezeného hlasování má i své modifikované podoby. Jako příklad lze uvést systém omezeného hlasování (limited vote). Tato modifikace spočívá v tom, že volič disponuje menším počtem hlasů, než je počet zastupitelů. Cílem této úpravy je,

aby ve volebních obvodech, kde má jedna volební strana výraznou voličskou podporu, měli do zastupitelstva šanci usednout i kandidáti opozice. Může-li např. volič přidělit pouze 2/3 hlasů (z celkového počtu rozdělovaných mandátů), je zaručeno, že v zastupitelstvu může zasednout i 1/3 zastupitelů z jiných uskupení. Tato modifikace je uplatňována např. ve Španělsku u obcí s populací 101–250 obyvatel, kde má volič k dispozici čtyři hlasy do pětičlenného zastupitelstva.

*Mgr. Zdeněk Mandík
legislativně-právní odd. Kanceláře Svazu*

Vymáhání peněžitých plnění celními úřady ve vztahu k obcím

Již od účinnosti správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.), tj. od roku 2006, mohou obce požádat celní úřad jako obecního správce daně ve smyslu § 106 správního řádu za splnění určitých podmínek o vymáhání některých svých pohledávek. Jedná se o pohledávky, nejčastěji pokuty, které jsou jinak oprávněny obce (obecní úřady) samy vymáhat a které vznikly na základě pravomocného rozhodnutí ve správním řízení a výnos je příjmem obecního rozpočtu.

Obě podmínky musí být splněny najednou. Není tedy možné, aby se obce na celní úřady obracely se žádostmi o vymáhání svých asi nejběžnějších pohledávek, a to nedoplatek z místních poplatků, neboť tyto poplatky nejsou ukládány podle správního řádu, nýbrž podle řádu daňového, a obce mají u místních poplatků (ze psů, svozu odpadu apod.) od počátku postavení správce daně se všemi z toho vyplývajícími právy a povinnostmi.

Zásadní problém, se kterým se v současné době obce potýkají, je novela občanského soudního řádu (zákon č. 99/1963 Sb.) účinná od 1. ledna 2013. Na základě této novely již nemají obce možnost, do novely velmi často využívanou, obrátit se se žádostí o vymáhání pohledávek vzniklých podle správního nebo daňového řádu na soud. Obce však mají možnost ve vymáhání pohledávek pokračovat prostřednictvím soudních exekutorů. Jedná se o právo, tzn., že záleží na každé obci, zda této možnosti využije či nikoliv a provede exekuci sama v postavení správce daně nebo požádá o vymáhání celní úřad.

V případech, kdy se obec rozhodne předat celnímu úřadu pohledávku k vymáhání podle § 106 správního řádu, měla by po-

soudit, zda není výhodnější pokračovat v řízení u soudního exekutora, a to především u pohledávek, u kterých exekuce soudní cestou probíhala doposud úspěšně. V ostatních případech je pak nutné, aby obec posoudila vymahatelnost pohledávky, tj. zda nedošlo k zániku pohledávky uplynutím lhůty pro vymáhání, a vyhodnotila, že pro předání pohledávky celnímu úřadu jsou splněny výše uvedené podmínky. Taktéž není vhodné, aby obec předala pohledávku k vymáhání celnímu úřadu, pro kterou již sama zahájila některé kroky ve vymáhání. Zjistí-li obec prověřováním majetkových poměrů, že dlužník nemá žádný exekucí postižitelný majetek, je téměř jisté, že k obdobnému závěru dojde i celní úřad. Obec by v tomto případě měla rozhodnout v souladu s daňovým řádem o odpisu nedoplatku pro nedobytnost.

Rozhodne-li se obec požádat celní úřad o vymáhání pohledávky, musí žádost obsahovat informaci k peněžitému plnění, a to především k aktuální výši pohledávky, a dále informaci o tom, zda obec již učinila některé kroky ke zjištění dlužnickova majetku. Přílohou takovéto žádosti bude vždy originál, ověřená kopie nebo stejnopis pravomocného rozhodnutí o peněžitém plnění, včetně související dokumentace.

Žádost se pak zasílá celnímu úřadu místně příslušnému podle sídla nebo místa pobytu dlužníka. Budou-li splněny všechny podmínky, není celní úřad oprávněn žádost odmítnout, přičemž kritéria, jako je velikost obce nebo výše pohledávky, není relevantní. Obce neplatí celnímu úřadu žádné poplatky. Je však nutné na tomto místě upozornit, že celní úřad je povinen při vymáhání dbát základních zásad daňového řízení a chovat se maximálně hospodárně, aniž by byl ohrožen sledovaný cíl. Bude proto poměrně značný rozdíl mezi kroky, které celní úřad učiní při vymáhání pohledávky ve výši 100 Kč a 10 000 Kč.

Další možnosti spolupráce mezi celními úřady a obcemi upravuje např. již zmíněný daňový řád, a to v případech, kdy má obec postavení správce daně (nejtypičtěji u místních poplatků).

Na závěr doporučujeme všem představitelům obcí, aby v případě, kdy budou žádat o vymáhání některých svých pohledávek celní úřad, dopředu kontaktovali příslušný celní úřad, jejichž seznam naleznou na www.celnisprava.cz. V rámci tohoto kroku by měly být dohodnuty bližší podmínky spolupráce. Generální ředitelství cel rovněž upraví obecné metodické postupy pro vymáhání pohledávek obcí tak, aby bylo v rámci celé České republiky postupováno jednotně, avšak s možností přihlídnout k určitým regionálním specifikům.

*Mgr. Lubomír Kučera
ředitel právního odboru GŘC
Mgr. Hana Menšíková
metodik vymáhání GŘC*

Ze slavnostního předávání certifikátů

Počet držitelů ocenění vzdělaná a odpovědná obec se rozšířil. Seznamte se s těmi, kterým byl certifikát slavnostně předán během letošních krajských setkání Svazu přímo v jejich kraji. Všem úspěšným absolventům gratulujeme! Oceňujeme úsilí, že si našli dostatek času a klidu, aby prošli naším e-learningovým kurzem a poté se zúčastnili také vzdělávacího semináře.

V Ústí nad Labem dne 4. března 2013 převzali od předsedy Svazu Dana Jiráňka certifikáty starosta **města Jiřikov** Michal Maják a starosta **obce Řehlovice** Josef Macháček.

V Ostravě převzal certifikát místostarosta **obce Těrlicko** Josef Macura dne 19. března 2013 od výkonného místopředsedy Svazu Jaromíra Jecha.

Na krajském setkání v Brně dne 13. března 2013 obdrželi starosta **města Rousínov** František Havíř a místostarosta **obce Žádovice** Ludvík Demel certifikát od místopředsedy Svazu Františka Lukla.

Dne 21. března 2013 ve Zlíně převzal certifikát starosta **obce Košíčky** Jaroslav Šlechta od Barbory Fürstové z Kanceláře Svazu.

V Karlových Varech dne 27. března 2013 certifikáty předal místopředseda Svazu Jan Mareš starostovi **města Nové Sedlo** Martinu Loukotovi a starostce **města Horní Slavkov** Janě Vilumetkové.

Upozornění: vzdělávací semináře ukončeny

Upozorňujeme, že byla naplněna kapacita počtu vzdělávacích seminářů, které probíhaly přímo u vás v obcích. Nabídka těchto kurzů je tedy ukončena. Do konce srpna ještě můžete plně využívat další služby projektu Vzdělaný zastupitel, mj. e-learningové kurzy nebo právní poradnu.

Petra Kubařová

BEZPLATNÉ E-LEARNINGOVÉ KURZY PRO ÚŘEDNÍKY

Využijte nové možnosti bezplatného vzdělávání úředníků městských a obecních úřadů, kteří nyní mohou stejně jako vy absolvovat e-learningový kurz projektu Vzdělaný zastupitel. V únoru tohoto roku byl kurz Ministerstvem vnitra ČR akreditován jako vzdělávací program průběžného vzdělávání úředníků a vedoucích úředníků. Hlavní výhodou pro vás je úspora finančních prostředků a času na

školení svých zaměstnanců. Proškolení pomocí e-learningových kurzů jak v základním, tak v pokročilém modulu v problematice zákona o obcích a souvisejících právních předpisů je zcela zdarma a lze jej zahrnout do povinného průběžného vzdělávání úředníků podle zákona o úřednících územních samosprávných celků. Za základní modul lze započítat celkem 10 hodin vzdělávání, za modul pokročilý cel-

kem 11 hodin vzdělávání. Navíc se úředníci vzdělávají sami přímo v místě své práce, odpadá proto další náklady na cestovné. Oba moduly e-learningového kurzu lze po registraci uživatele absolvovat na stránkách www.vzdelanyzastupitel.cz, kde jsou k dispozici rovněž další informace. Patří mezi ně i reference absolventů, kteří již vzdělávacími kurzy prošli.

Vy se ptáte, my odpovídáme

Regulace podomního prodeje

Dotaz:

V naší obci chystáme vydat obecně závaznou vyhlášku na regulaci podomního prodeje a nabídek všeho druhu. Lze takto zakázat i projíždění a hlavně hlasité vyvolávání „živnostníka“, který vykupuje elektromotory, starý nábytek apod., a to dokonce i v neděli?

Odpověď:

Obec může podomní prodej regulovat nebo úplně zakázat. Nikoliv však formou obecně závazné vyhlášky, nýbrž formou nařízení (tedy v přenesené působnosti).

Opravně ji k tomu § 18 živnostenského zákona, podle kterého může obec v přenesené působnosti vydat „tržní řád“. S ohledem na znění zmíněného ustanovení se domníváme, že hlasité „vyvolávání“ lze považovat za nabízení zboží nebo vý-

zvu ke koupi, a proto se případně vydaný tržní řád na tyto situace také vztahuje. Nařízení vydává rada obce (§ 102 odst. 2 písm. d) zákona o obcích) a v obcích bez rady zastupitelstvo (§ 102 odst. 4).

Černá skládka

Dotaz:

Na katastru obce, podle cesty v odlehlé lokalitě, vznikla v minulosti černá skládka. Na náklady obce byla odstraněna, ale došlo k obnovení. Skládka je na pozemku státu, ve správě státního Pozemkového úřadu. Kdo je povinen skládku odstranit a celou záležitost uhradit? Jedná se o povinnost vlastníka pozemku nebo obce?

Odpověď:

Problematické „černých skládek“ chybí komplexní právní úprava, která je na místo toho roztržena v řadě právních předpisů. Nakládání s odpady obecně reguluje zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech ve znění pozdějších předpisů. Na problematiku „černých skládek“ se však vztahují také tzv. složkové zákony, kterými jsou například zákon o vodách, zákon o lesích, zákon o zemědělském půdním fondu apod. V určitých souvislostech přichází v úvahu aplikace stavebního zákona. Právní úpravu deliktů odpovědnosti za jednání související s „černými skládkami“ upravují buď přímo výše uvedené právní předpisy, nebo také další předpisy, jako je zákon o obcích, zákon o přestupcích, popř. trestní zákoník. V dalších souvislostech záleží také na tom, jakou právní povahu má pozemek, na kterém docházelo ke skládkování, zda např. došlo při vytváření skládky k terénním úpravám, zda byl stav pozemku, na kterém docházelo ke skládkování odpadu, způsobilý narušit vzhled apod. (Pozn.: K problematice „černých skládek“ vzniklo poměrně komplexní časopisecké pojednání: BAHÝLOVÁ, Lenka; BAHÝL, Jan. Deliktů odpovědnost na úseku skládkování odpadů a řešení následků „živelního“ skládkování [on-line].

Současná právní úprava se zpravidla zaměřuje na stanovení sekundárních povin-

ností vůči původci „černé skládky“, jehož identifikace je však v řadě případů velmi obtížná, ne-li nemožná. V případě, že je původce znám, tak je možné uplatňovat odstranění „černé skládky“ přímo po této osobě. V opačném případě jsou však možnosti právního řešení situace velmi omezené. Ze samotného zákona o odpadech totiž nevyplývá žádná povinnost vlastníka pozemku vůči „černé skládce“.

Obec by však mohla postupovat dle § 58 odst. 2 zákona o obcích, který stanoví, že: „Obec může uložit pokutu až do výše 100 000 Kč osobě uvedené v odstavci 1 (pozn.: podnikající fyzické nebo právnické osobě), která neudrzuje čistotu a pořádek na pozemku, který užívá nebo vlastní, tak, že naruší vzhled obce.“ Současně § 59 odst. 3 zákona o obcích stanoví, že: „Uložení pokuty dle § 58 nezbavuje osobu, které byla uložena pokuta, povinnosti odstranit

závadný stav ve lhůtě stanovené obcí s přihlédnutím k okolnostem případu“.

Lze tedy shrnout, že v případě vlastníka pozemku, kterým je podnikající fyzická nebo právnická osoba, lze uvažovat o uložení sankce podle § 58 odst. 2 zákona o obcích. Obec může současně trvat na odstranění závadného stavu podle § 59 odst. 3 zákona o obcích.

Přímou povinnost odstranit „černou skládku“ právní řád obcím nestanoví, ledaže by šlo o původce odpadu. Pro účely náhrady nákladů spojených s odstraněním „černé skládky“ lze požádat o poskytnutí dotace kraj dle § 36 písm. d) zákona o krajích (zák. č. 129/2000 Sb.) popř. Státní fond životního prostředí podle zákona o Státním fondu životního prostředí (zák. č. 388/1991 Sb.).

Dotazy zpracovalo Informačně poradenské centrum pro zastupitele

Co nového ve Sbírce zákonů – duben 2013

■ **Novela vyhlášky o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu**

Vyhláška je projevem transpozice směrnice 2011/97/EU, kterou se mění směrnice 1999/31/ES, o skládkách odpadů, pokud jde o zvláštní kritéria pro skladování kovové rtuti považované za odpad. Směrnice o skládkách odpadů byla do českého právního řádu již dříve transponována, a to jednak v podobě zákona o odpadech, jednak prostřednictvím právě novelizované vyhlášky o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu. Konkrétně jde o doplnění definice dočasného skladování kovové rtuti v souladu se směrnicí 2011/97/EU a s nařízením (ES) č. 1102/2008, stanovuje se rovněž, do které skupiny skládek náleží zařízení pro dočasné skladování kovové rtuti. Definovány jsou také konkrétní podmínky a kritéria pro dočasné skladování kovové rtuti včetně požadavků na zařízení využívaná pro tento účel a kritérií pro přijímání tohoto odpadu.

Datum účinnosti: 12. duben 2013

■ **Vyhláška o energetické náročnosti budov**

Vyhláška byla Ministerstvem průmyslu a obchodu vydána k provedení § 7 odst. 8 a § 7a odst. 6 zákona o hospodaření energií, při-

čemž v souladu se směrnicí 2010/31/EU o energetické náročnosti budov a v návaznosti na nařízení Komise č. 244/2012, kterým se tato směrnice doplňuje, nově, dle svých úvodních ustanovení, stanovuje nákladově optimální úroveň požadavků na energetickou náročnost budovy pro nové budovy, větší změny dokončených budov, jiné než větší změny dokončených budov a pro budovy s téměř nulovou spotřebou energie, metodu výpočtu energetické náročnosti budovy, vzor posouzení technické, ekonomické a ekologické proveditelnosti alternativních systémů dodávek energie, vzor stanovení doporučených opatření pro snížení energetické náročnosti budovy, vzor a obsah průkazu a způsob jeho zpracování a rovněž umístění průkazu v budově. Impulsem k jejímu vydání bylo přijetí zákona č. 318/2012 Sb., kterým se novelizoval zákon o hospodaření energií. Vyhláška plně nahrazuje dosavadní vyhlášku č. 148/2007 Sb., o energetické náročnosti budov, která již svým obsahem nové harmonizované právní úpravy nevyhovovala, a proto se s účinností právě vydané vyhlášky zrušuje.

Datum účinnosti: 1. duben 2013

*připravila Jana Mráčková
legislativně-právní odd. Kanceláře Svazu*

Co jsme připomínkovali v dubnu 2013

■ **Návrh vyhlášky o schvalování účetních závěrek některých vybraných účetních jednotek**

Svaz měst a obcí uplatnil vůči tomuto návrhu hned několik zásadních připomínek. Obecně lze říci, že návrh představuje významný nárůst administrativy, materiální a i finanční náročnosti, zejména u zřízených příspěvkových organizací, je zbytečně rozsáhlý a jeho faktický přínos považujeme za minimální. Navíc se na schvalování budou podílet orgány (rada a zastupitelstvo), které nemusí být vždy profesně svou odborností schopni posoudit význam předkládaných podkladů.

V případě schvalování účetních závěrek zřizovaných příspěvkových organizací, které nemají k dispozici zprávu auditora o ověření účetní závěrky a mnohdy ani zprávu interního auditu, bude představovat nová vyhláška významnou zátěž. Některé nebudou mít do 30. 6. ani zprávu o vykonané veřejnoprávní kontrole z důvodu časové náročnosti prováděných kontrol a počtu kontrolovaných příspěvkových organizací (v případě měst jich je i několik desítek). Aby mohl schvalující orgán posoudit úplnost a průkaznost účetnictví, zhodnotit zda závěrka poskytuje věrný a poctivý obraz předmětu účetnictví a finanční situaci účetní jednotky, měl by požadovat minimálně zprávu auditora, popř. zprávu o vykonané veřejnoprávní kontrole, což zatíží příspěvkovou organizaci, popř. zřizovatele dodatečnými výdaji (za externího auditora či nárůstem počtu zaměstnanců na odd. kontrolním). Bez těchto podkladů není dle našeho názoru schvalovací orgán schopen účetní závěrku řádně posoudit a schválit.

■ **Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících**

zákonů, a další související zákony, ve vztahu ke kartě sociálních systémů

Svaz se domnívá, že není zřejmý smysl sKarty jako identifikačního prostředku. V důvodové zprávě není jasně uvedeno, co přináší tato identifikační funkce navíc oproti možnosti identifikovat se běžným občanským průkazem, dále zde chybí porovnání nákladů na povinné sKarty a zavedení čteček oproti variantě ponechání sKaret jako dobrovolných a ponechání stávající identifikace na Úřadu práce pomocí předloženého občanského průkazu. Zásadní připomínku má Svaz především k ustanovení v § 4b věta druhá, z něhož vyplývá, že sKarta slouží k identifikaci oprávněných osob ve vztahu k Jednotnému informačnímu systému práce a sociálních věcí. Z toho by bylo možné dovodit, že i např. sociální pracovníci obcí, kteří pracující v režimu programu JIS a zpracovávající standardizovaný záznam sociálního pracovníka, by měli k identifikaci vyžadovat sKartu. Jde o další zatěžující prvek jejich práce a v neposlední řadě, pokud by k identifikaci bylo nezbytné pořízení čteček, i finanční zátěž pro obce. Používání sKaret k identifikaci klientů zaměstnanci obcí proto odmítáme.

■ **Návrh zákona o vyhlášení Národního parku Křivoklátsko a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů**

Návrh zákona řeší změnu stávající Chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko (dále jen „CHKO“), vyhlášené roku 1978, na Národní park Křivoklátsko (dále jen „NP“). Podle zonace CHKO, která byla schválena roku 1998, se nachází cca 55 % území navrhovaného NP v současné I. zóně CHKO a více než 40 % území Národního parku je vymezeno v území II. zóny CHKO. V rámci území navrhovaného

NP je vyhlášeno 11 maloplošných zvláště chráněných území, z toho tři v kategorii národní přírodní rezervace a osm v kategorii přírodní rezervace. Cílovým stavem po vyhlášení NP Křivoklátsko má být nastavení takových nástrojů ochrany přírody a z nich vyplývajících realizačních postupů, které povedou k uchování přírodních hodnot centrální části Křivoklátska pro další generace. Svaz k tomuto materiálu uplatnil celou řadu připomínek, neboť návrh zákona byl sice s dotčenými obcemi diskutován, nicméně

v původním znění, které již ne zcela koresponduje s předloženým materiálem. Připomínky se týkaly např. finanční kompenzace za ztrátu daní z nemovitostí, které obce získávaly od Lesů České republiky za pozemky, na kterých se uskutečňovala těžba dřeva; dále možnosti získávat palivové dřeví z lesa v NP; otázky myslivosti atd.

legislativně-právní odd. Kanceláře Svazu

Ze zahraničí

Volby do místních samospráv v Makedonii

Když jsem byla oslovena vedením Kongresu místních a regionálních samospráv Rady Evropy, abych se opět po čtyřech letech vydala do Makedonie dohlížet na průběh voleb do místních samospráv, které se konaly 24. března 2013, odjížděla jsem stejně jako moji kolegové, s nimiž jsem již tuto zemi kdysi navštívila, plna očekávání, jak významnou etapu země urazila na cestě do Evropy. Makedonie nás překvapila růstem životní úrovně, poměrně liberálním a otevřeným přístupem ke všemu „evropskému“, ale zároveň i velkým přílivem albánského obyvatelstva.

V Makedonii jsme spolu s přípravným týmem zajišťovali přijetí delegace Rady Evropy u čelných představitelů politických stran, ústřední volební komise i opozice. Atmosféra byla zvláště v hlavním městě těsně před volbami poměrně vypjatá, při srážkách s proalbánsky orientovanými demonstranty docházelo k řadě střetů s policií. Spolu s námi byly volby monitorovány

i řadou nevládních organizací, z nichž našimi nejbližšími spolupracovníky byli zástupci OSCE/ODIHR, kteří tvořili největší pozorovatelskou misi. V době konání samotných voleb nás čekala nelehká práce – zmapovat

složitou politickou situaci, kdy stále větší vliv získávají zástupci albánského obyvatelstva, a zajistit, aby volby proběhly demokraticky za respektování volebního zákona. V řadě měst, kde Albánci tvoří většinu obyvatelstva, se odráží i velký podíl jejich kandidátů do místních samospráv.

Přestože je v zemi poměrně velké členění i z náboženského pohledu, k nijak významným střetům mezi křesťanským a muslimským obyvatelstvem nedocházelo. Všichni členové našeho monitorovacího týmu se po skončení volebního dne vrátili do Skopje s pocitem uspokojení, že až na malé nedostatky, jež pramenily především z neznalosti volebního zákona, k žádným excesům mezi příslušníky jednotlivých politických stran nedocházelo a volby proběhly demokraticky a regulérně.

Mgr. Hana Richtermocová
členka delegace Svazu v Kongresu místních
a regionálních samospráv Rady Evropy

Setkání svazů měst a obcí zemí V4 v maďarském Gödöllő bylo úspěšné

Ve dnech 18.–19. dubna 2013 se sešli v maďarském Gödöllő zástupci národních svazů měst a obcí Visegrádské 4, tedy Maďarska, Polska, Slovenska a České republiky. Předmětem jednání bylo vzájemné představení jednotlivých organizací a diskuse nad možnou užší spoluprací v prostoru V4 na úrovni měst a obcí, které jednotlivé organizace zastřešují.

Polskou organizaci představil velvyslanec Polska v Maďarsku J. E. Roman Kowalski, slovenský ZMOS zastupovali primátoři měst Štúrovo a Moldava nad Bodvou Ján Oravec a István Zachariáš. Maďarský MÖSZ byl

zastoupen svým prezidentem a zároveň starostou Gödöllő György Gemesim a jeho spolupracovníky. Svaz zastupoval Robert Zeman, místostarosta Prachatic a předseda

da komise Předsednictva SMO ČR pro zahraniční spolupráci.

Výsledkem dvoudenního setkání byla dohoda na užší spolupráci, která by se měla brzy představit společnou pracovní konferencí, kde by jednotlivé svazy prezentovaly příklady dobré praxe při řešení konkrétních problémů obcí, malých i velkých měst zemí Visegrádské 4.

Ing. Bc. Robert Zeman
místostarosta města Prachatic
předseda Komise pro zahraniční
spolupráci Svazu

Předsednictvo Komory měst, 4. dubna 2013, Praha

Předsednictvo Komory měst se nejprve zabývalo materiály připravenými na jednání Předsednictva Svazu – viz str. 3, 4. Nemělo k nim žádných podstatných výhrad, pouze v souvislosti s diskutovanými prioritami Svazu, které by měl schválit nadcházející Sněm, Jana Vildumetzová doporučila zapracovat do nich také problematiku zajištění lékařské péče na obcích a Pavel Vodrys problematiku hlubinných úložišť. Mluvílo se i o potížích se zajištěním usnášední schopnosti sněmu – předsednictvo Komory měst uložilo Kanceláři, aby na zasedání celé Komory připravila podklad ke změně volebního systému.

Předsednictvo Komory měst pak vzalo na vědomí průběžné informace o přípravě na další programové období (František Lukl požádal o zpracování stručné informace Svazu, která by uváděla přehled, z jakých fondů EU mohly obce čerpat ve stávajícím období a z jakých budou moci čerpat v tom příštím), dále informace o realizaci projektu Vzdělaný zastupitel, o plánovaném projektu

Odpovědný zastupitel a návrh na realizaci strategického projektu na podporu meziobecní spolupráce – viz z jednání Rady Svazu. Zabývalo se také aktuální legislativou (opět bylo upozorňováno na nedostatky zákona o evidenci obyvatel), nabídkou studijní cesty do Bruselu, personálními změnami v Bezpečnostní komisi atd.

Bezpečnostní komise, 11. dubna 2013, Praha

V úvodu jednání vzali přítomní na vědomí informaci týkající se návrhu zákona o obecní policii – návrh patrně nebude Sněmovnou schválen, Ministerstvo vnitra dokonce uvažuje o jeho stažení z důvodu velkého množství pozměňovacích návrhů.

Dále byli členové komise seznámeni s vývojem situace ohledně výkupu kovů. Právní úprava zákona o odpadech stanoví pravidla pro výkup kovových odpadů, která mají zamezit trestné činnosti. Praxe však ukazuje, že tato právní úprava není dostačující z hlediska krádeží a poškození kovových předmětů. Statistiky Policie ČR prokazují, že po krátkodobém poklesu počtu trestných činů, které byly spáchány v souvislosti s barevnými kovy, došlo k více než dvojnásobnému nárůstu této trestné činnosti v letech 2010 a 2011. Svaz navrhuje, aby zákon o odpadech obsahoval zmocnění pro obce stanovit obecně závaznou vyhláškou vydanou v samostatné působnosti, na kterých místech v obci může být zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů povoleno a dále zmocnění omezit provozní dobu takového zařízení. Vzhledem k tomu, že jsou zařízení ke sbě-

ru nebo výkupu odpadů provozována v určitém místě (obci), které se následně musí vypořádávat s negativními dopady této činnosti, např. odcizené poklopy kanálů, kryty pouličních lamp atd., je třeba, aby ve správním řízení o udělení souhlasu k provozování tohoto zařízení nebylo možné vydat konečné rozhodnutí bez souhlasu dotčené obce. V případě povolení k provozování zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů v určitém místě (obci) vydávaným krajským úřadem musí toto povolení respektovat obecně závaznou vyhlášku obce o místech, na kterých je zakázán provoz takového zařízení, popř. omezující dobu výkupu.

Třetím bodem jednání byl komplexní pozměňovací návrh k zákonu o pojišťovnictví, v němž se navrhuje vytvoření fondu zábrany škod k taxativně vyjmenovaným nákladům. 60 % by mělo náležet hasičskému záchrannému sboru a z toho nejméně 20 % jednotkám dobrovolných hasičů. Dalším složkám integrovaného záchranného systému se pak poskytne dalších nejméně 15 %. K financování dobrovolných hasičů proběhla široká diskuse.

Komora obcí a Komora měst, 18. dubna 2013, Třeboň

Komora obcí se sešla v předvečer jednání Rady Svazu, aby projednala připravené podkladové materiály na toto jednání. Ke zprávám ekonomické povahy neměla žádných výhrad, delší dobu se ale zabývala plánovaným projektem na podporu meziobecní spolupráce. Členové Komory vyslovili svoje obavy, které pak tlumočili také při jednání Rady Svazu – viz str. 6. Největší nedůvěru v nich vzbuzovaly stanovené termíny, které považují za velmi krátké a při takto velkém projektu je půjde těžko dodržet. Obávali se také toho, že k přípravě projektu bude využívána personální kapacita Kanceláře Svazu, která byla zřízena k jiným účelům. Projekt pak nedoporučili stavět výhradně na správních obvodech ORP, nýbrž spíše na stávajících svazcích obcí a existujících mikroregionech. Z další diskuse – Starosta Ivan Truksa se tázal, jaké povinnosti se

kladou obcím a jejím příspěvkovým organizacím ohledně označování budov energetickými štítky. Garant Komory Barbora Fürstová přislíbila na toto téma zpracovat ve spolupráci s energetickým auditorem ze Zlína článek do INS. Další dotaz směřoval k odpadovému hospodářství. Několik základních informací podal Pavel Drahovzal. Další debata se vedla ohledně odměňování starostů, zveřejňování smluv (padl návrh sjednotit limity se zákonem o veřejných zakázkách), optimalizace poštovní sítě atd.

Ve stejném čase jako zasedala Komora obcí, zasedala v Třeboni i Komora měst. I ta se zabývala podklady připravenými na Radu. K ekonomickým materiálům neměli přítomní žádné připomínky. Rovněž souhlasili s iniciativou oslovit ve svém okolí nečlenská

Komora obcí

Komora měst

města, vysvětlit jim význam Svazu a nabídnout jim členství. Podrobně se hovořilo o projektu Odpovědný zastupitel a o projektu na podporu meziobecní spolupráce. Komora doporučila Radě oba projekty schválit. V rámci diskuse k přípravě XIII. Sněmu Jaromír Jech konstatoval, že nový systém volby delegátů za komory v jednotlivých ORP se moc neosvědčil. Kancelář Svazu zvýší mediální

kampaň a bude informovat o možnosti zplnomocnění k hlasování, jako tomu bylo v předchozích letech. V různém se projednávala i problematika veřejné podpory. Na závěr zasedání byli členové Komory měst seznámeni s možnou úpravou volebního systému při komunálních volbách – systém neomezeného hlasování viz str. 24, 25.

Školská komise, 24. dubna 2013, Praha

Školská komise SMO přizvala ke svému zasedání pracovní skupinu pro školství a sport SMS. Na programu jednání byla opětovně reforma financování regionálního školství. Ministerstvo školství totiž poslalo do připomínkového řízení novelu školského zákona, která již obsahuje úpravu financování bez ohledu na to, zda byly dohodnuty parametry. Na jednání přítomní tento krok jednoznačně odmítli. Naposledy navržené parametry financování jsou založeny na rovném normativu na žáka a institucionálním příspěvku. Normativy jsou přitom založeny na minimech, tedy že normativ uhradí průměrný plat za minimální požadavky vycházející z rámcových vzdělávacích programů. V důsledku by to znamenalo zhoršení platů pedagogů i nepedagogů, protože prostředky na uvažovaný krajský normativ budou zjevně podléhat krácení podle potřeb vyrovnání úsporných opatření, přičemž ministerstvo nepředložilo ani střednědobý plán financování natož opravdový cíl reformy. Kvalita výuky to rozhodně ale nebude. Přítomní kladli mnoho otázek. Proč pro regionální školství jsou nastaveny jen 3 normativy pro školství, přičemž pro soukromé a církevní školství je jich stanoveno podstatně více? Má být výrazně zvýhodněna škola s 10 žáky oproti ostatním? Kde je ještě hranice udržitelnosti financování školy ze státních prostředků i za podpory obce? Jaká je dostupnost sítě škol a specifika jednotlivých krajů a jak je odrazí navržené normativy? To všechno byly otázky, které nyní budou směřovat vůči MŠMT. Účastníci se proto jednoznačně shodli, že nepodpoří tu část novely školského zákona, která upravuje financování škol, dokud nebude představen smysluplný návrh financování. Následující jednání se zástupci obcí proběhne na MŠMT dne 3. května 2013, o výsledcích vás budeme informovat.

Školská komise SMO ČR a Pracovní skupina pro školství a sport SMS ČR ve svém usnesení k navržené novele zákona č. 564/2004 Sb., školský zákon, konstatovaly následující:

- Žádáme MŠMT o sdělení cíle reformy financování regionálního školství. Školskou soustavu a dostupnost školství je nezbytné vnímat jako veřejnou službu. Žáka nelze považovat za zboží, které nese finanční zisk.
- Zásadně odmítáme snížení dostupnosti základního vzdělávání pro obyvatele venkova a přenos dalších nákladů na obce, města a rodiče.
- Bez znalosti finančního rámce nelze reformu financování regionálního školství připravovat. Požadujeme předložení minimálně střednědobého finančního rámce financování školství.
- Zdůrazňujeme, že reforma financování nemůže vést ke snížení kvality vzdělávání. Základním cílem reformy financování regionálního školství by mělo být alespoň zachování současné kvality výchovy a vzdělávání ve školách. Financování nepedagogických pracovníků a školských služeb nelze vyjímát z celkového rámce návrhu na změnu financování.
- Navržený systém financování regionálního školství nepřináší očekávanou koncepční změnu financování. Nastavení reformy pouhou rovností příspěvku na žáka bez ohledu na počet tříd ve škole, velikost třídy a rovnoměrnost dostupnosti škol nevede k zachování plošně dostupné školské soustavy a v konečném důsledku bude znamenat nerovnost v přístupu ke vzdělání a vzrůst nákladů přenesených na jiné subjekty.
- Požadujeme nastavení financování škol tak, aby financování nákladů spojených s realizací RVP bylo dostatečné již pro případ průměrné naplněnosti 15 žáků ve třídě v případě úplné školy o 9 ročnících.
- Požadujeme proto po MŠMT diskusi o dalších modelech financování, alternativních k navrženému systému financování, který je postaven na dominantní složce normativního financování na žáka.
- Odmítáme legislativní návrhy v aktuálně předložené novele školského zákona, spočívající ve změně financování regionálního školství, dokud nebude nalezena shoda o principech změny financování.
- Zásadně odmítáme další projednávání předložené novely školského zákona, pokud bude obsahovat změny týkající se změny financování regionálního školství.
- Požadujeme respektování návrhů SMO ČR a SMS ČR, které MŠMT při jednání postupně obdrželo.

JILEMNICE – HISTORICKÉ MĚSTO ROKU 2012